

ҮСӘРГӘН БАТШАЛАР ШӘЖӘРӘҮЕН БАРЛАУ

Комарткының төп нөсхәһе XIX быуат аҙағында хәҙерге Башкортостан Республикаһының Йәнсура районы Байыш ауылы муллаһы Муса хәҙрәтгә һаҡланған, Өмбәт ауылы кешеһе Әхмәтшәриф Абдуллин тарафынан башкарылған күсермәһе 1954 йылда уның улы Ғибарзан Н.Т.Хәсәновка юлығып, Фәндәр академияһының Башкортостан филиалы Тарих, тел, әҙәбиәт институтына тапшырылған. Заманында этнограф Р.Ғ.Кузеев уның 3 битлек өзөгөн генә файзаланыуын иҫәпкә алмағанда, был бик мөһим документты ғалимдарыбыз игтибарһыз калдырған...

“Үсәргән тәүәрихе”ндә Үсәргән-башкорт батшаларыбыздың “донъя яратылғандан уҡ” быуын-быуын һузылып килмеш шәжәрәһе күргәзмә һабак рәүешендә бирелә (унда башкорт тарихының һәм бөтә кешелек донъяһы тарихының бик күп серле һорауҙарына яуап бар). Баһалап бөткөһөҙ киммәтле был хазинабыҙ тулы килеш (ошо авторҙың аңлатмалары менән куша) матбуғатка тәүге тапкыр сығарыла:

Үсәргән тәүәрихе

1. Ишек. — 2. Уның улдары: а) Афрасиаб бин Ишек, б) Күриң бин Ишек. — 3. Фаридун бин Күриң. — 4. Уның улдары: а) Мөслим, б) Алсак Айран, в) Түрәкан Фәкфәдәр. — 5. Каф бин Түрәкан Фәкфәдәр. — 6. Уның улдары: а) Круз (Һарт иленең батшаһы, Геродоттағы *Крез*: б.э. тиклем 560-546¹) һәм уның улы Таһмәнә Сәбиб; б) Кавәб. — 7. Бәширмин бин Кавәб. — 8. Сам Сиуар. — 9. Ҙал Ҙаман. — 10. Бәһлеүән Рәстәм. — 11. Уның улдары: а) Сәһрәб Ширсуан һәм уның улы Бөрзин (Бөрйән) Нирул һәм уның улы Тамыр; б) Манужуһр бин Ирани Таһманиб. — 12. Нәвзар бин Манужуһр. — 13. Ҙаб бин Пузар. — 14. Ғикбад. — 15. Кииксарув (Мидия батшаһы, Геродоттағы *Киаксар*: б.э. тиклем 625-585). — 16. Аккар Әййүб бин Киаксарув. — 17. Кәштә бин Әййүб. — 18. Әсфәндиәр. — 19. Баһуман. — 20. Уның улдары: Драб бин Баһуман (уның нәсәлдәрен айырым алып дауамларбыз); Локман (Локман-хәким – бөрйәндәрҙең бабаһы. – Й.С.). — 21. Тағиб бин Локман. — 22. Хан Суғар. — 23. Хан Баки. — 24. Уның улдары: хан Сәнкүм (уның нәсәлдәрен айырым алып дауамларбыз), Башыкара бин баки. — 25. Хан Кантур бин башыкара. — 26. Хан Турғай. — 27. Хан Байку-тархан (Майкы-бей, 1207 йылда Сыңғыз-хан урҙаһында булған). — 28. Хан Байандар (Сыңғыз-хандың Кытайҙы һәм Манчжурияны яулауында сәргәскәр булып әүзем катнашқан, һуңынан Башкортостанда татар-монголдарға каршы көрәш башлыктарының береһе). — 29. Ауыл Сәхәү-хан...

Инде килеп баяғы киҫәтеүле (аҫтына һызып) торғозоп калдырылған саталарҙы айырым сиратлап барлайыҡ:

20. Драб бин Баһуман (Баһуман шам²... “Улы юктан әзәм алып тәрбиә кылып, Көннур кызын уға бирҙе; һыузан табылғаны өсөн *Драб* тип исем куйҙы; үзенән һуң шам

¹ Быуындарға йәйәләр эсендәге аңлатмалар — автор□ы□ы, ө тырна□тар эсенә алынғандары һәм ундағы бит һандары — “Үсәргән тәүәрихе”нән.

² Шам — батша.

булды; Искәндәр Йунан унан тыузы, тизәр”. — “Үсәргән тәүәрихе, 35-се бит. Беззең өсөн бында Драб батшаның бәпес сағында “һыузан табып алыныуы” тураһындағы риуәйәт бик фәһемле — был хәл уның ысын-ысындан үсәргәндәр бабаһы булыуын күрһәтә, сөнки үсәргәндәрзең легендар бабалары *Үсәргән (Саргон)* да, *Көн-би зә, Муса (Моисей)* за, *Жик-Мәргән* дә ана шулай “һыузан табып алынған”дар. Үсәргән әсәләре иһә кызыкһынып төпсөнөүсә бала-сағаларына әлегәсә, “бәпесте һыузан табып алып кайттым”, тип аңлата). — **21. Уның улдары:** **а) Искәндәр Сәхиб Юнан** (*Александр Македонский*) һәм уның улы **Бурач** (*бурасы*), уның улы **Фуч Батамуч** (*батмуссы*), уның улы **Дәүкиануч** (*дәүбүресе*; “был Дәүкиануч ғайәт залим ине, акыл әйәләре унан касып... мәмерйәләргә керзеләр, — шуның менән мәшһүрзәр”. — 35-се бит); **б) Ашик** бин Драб (“был Ашик ун йыл шам булды, Искәндәрзе тәхеткә ултыртқанда Ашик кескәй ине”. — 35-се бит), уның улы **Ашкан** бин Ашик (“был Ашкан һарык йылында шам булды, Дарийзы Искәндәр харап кылғанда Ашкан кесе ине, Арғын-бей көслә түгел ине. Искәндәр донъянан киткән йылда Римға һөжүм итте, тар-мар кылды”. — 35-се бит), уның улы **Һәрмүз** бин Ашкан, уның улы **Наржа**, уның улы **Алтаф**, уның улы шам **Баһрам**, уның улы **Нәзир Жорд** шам (“Нәзир-йорт шам 20 йыл шам булды, бер мең йөз һигезгәсә (?), тизәр; ғайәт залим ине, үз ырыуы харап итте”. — 37-се бит), уның улы **Баһрам Күр**; **в) Сасун** (*Сәсэн* нәсәлле батшаларзың бабаһы йәғни Тура [Тора] таулы **Туран иленең** [Башкортостандың] шанлы батшаһы *Бәк-сәсэн* ул, б.ә. II быуатында йәшәгән. *Сәсэн токомдары [сасанидтар]* б.ә. III-VII быуаттары һузымында тәхеттә ултырғандар, улар дәүләте хәзерге Төрөкмәнстан, Афғанстан, Иран, Әрмәнстан, Грузия, Әзербайжан ерзәрен иңләп урынлашқан һәм ғәрәптәр яулап алғанға тиклем йәшәгән. Тулырак мәғлүмәтте “Хәтерхитаб” ымдың икенсе томының “Бөйөк Кошан” тигән бүлегендә бирзем). — **22. Бабсаж** (*Папак*) бин Сасун. — **23. Артыш-ир** (*Ардашир*, 224-240 йылдарза батша; “Бүре-Өфө-өй” өн — Парфияны һәм “бүре-әсә” — фарсы илен һ.б. яулап алып, *Туран иленә* [Башкортостанға] каршы тороусы *Иран илен* төзөгән (“Дәүләтебез Бөйөк Кошан” тигән хезмәтемде карағыз). “Үсәргән тәүәрихе”ндә әйтелә: “Ардашир утыз йыл шам булды, *фарсы* вә *гак* вә *лаш* илдәре уның кулы астында ине... Бер вәзире бар ине, Шабурзың анаһын, йәғни үзенең катынын, шуның менән бозоклок әшләүсә тип һанай башламыштыр һәм шул Шабурзың анаһын кәлғә диуарынан ташлап, канлы кәлйәмәгә әйләндермештер”. — 35-се бит). — **24. Шам Шабур** (339-372 й.й. “шам Шабур утыз йыл шам булды”. — 35-се бит). — **25. Шам Фируз** (Пероз, 459-484 й.й.). — **26. Шам Кыуат** (Кубад, 488-496 һәм 499-531 й.й. “шам Кубад 23 йыл шам булды, *Фирдәүси* хөкөмөнөң заманында ине”. — 39-сы бит). — **27. Уның улдары:**

1) шам Кыуат улы **...нау...н**, уның улы **Жуанир**, уның улы **Шәһриар**, уның улы **Мирза-алып**, уның улы **Һәрмуз** (*Хормозд III*, 457-459 й.й.), уның улы **Тиауач**, уның улы **Жабин**; һәм йәнә Жуанир менән бер туған **(Ба)һрам**, уның улы **Ғам**, уның улы **Сиавуш**. — **28. Ғали-хан** бин Сиявуш. — **29. Ташбуға-хан**. — **30. Хан Суман**. — **31. Хан Күсләк**. — **32. Хан Айтуп**. — **33. Хан Тимерил**. — **34. Хан Байкә**. — **35. Хан Ылаусы**. — **36. Хан Байсиуб**. — **37. Хан Кара**. — **38. Хан Арғырд**. — **39. Хан Кол-алып**. — **40. Хан Байжума**. — **41. (..?)**. — **42. (..?)**. — **43. Хан Турмали**. — **44. Турғай Сәхин**. — **45. Тумаул Мәргән**. — **46. Дуинбиан**. — **47. Хан Буртан**. — **48. Хан Буян**. — **49. Туқан-хан** (Үсәкәй улы Темәсйән-Сыңғыз-хандың йәш сағында *Туканда* — *Аркайымда* торғандағы ләкәбе; Көнсығышқа “монгол далаларына” китеп, көс-кеүәт туплағас, тирә-як дала халыктары, шул исәптән башкорттар, уны йыһангир *Сыңғыз-хан* итеп күтәрәләр). Әйткәндәй, атаклы йыһангирзәребез *Сыңғыз-хан*, *Йезекәй*, *Акһак Тимерзәрзең* *Үсәргән* (башкорт)

батшалар шәжәрәһенән сыкканлығы безҙең замандарҙа Қазақстанда йәшәгән Корбанғәли Юнысовтың шәжәрәһендә лә раҫлана: “Идегей, Тимур и Тимучин-Чингизхан восходят к одному общему предку, которого звали Кайдада. У Кайдады был сын Байсункар, от которого было девять сыновей. От потомков старшего сына Нотакына родился Кадаркай -- отец Эмира Идегея. От потомков третьего сына Кайдады родился Эмир Тимур. От потомка четвертого сына родился Тимучин, избранный ханом, под именем Чингизхан”... Инде килеп “Үсәргән тәүәрихе”ндәге баяғы **Туқан-хан (49)** шәжәрәһенең дауамы: **50. Уның улдары: а) Жужи-хан (Яусы); б) хан Кабил** бин Туқан; **в) хан Крыл (Кейек)** бин Туқан, уның улы хан **Котби**; **г) хан Тули**, уның улы хан **Хулукәтули** бин Түли, уның улдары хан **Куян**, хан **Турғай**, хан **Байду**, **Абғай-хан**;

2) шам Кыуат улы **Нуширван Ғәзел** (*Хосров I*, 531-579 й.й. “Нуширван... 20 йыл шам будды, уның шаһлык кыры: Төркөстандың мәшрифенән Һиндостан мәғрибенәсә уның хөкөмөндә будды”. — 39-сы бит). — **28. Бируз** бин Нуширван Ғәзел (*Хосров II*, 628 йылда үлгән). — **29. Шырау-ир** (был осорҙа Бируздан калмыш тәхет өсөн канлы тартыштар булып, 628-632 йылдар араһында тәхеттә бер-бер артлы *ун батша* алмашына. Йездегирд III [632-652 й.й.] тигән берәү тәхетте биләп алғас, *сәсәндәр* нәселенән булған был *Шырау-ир* үzeneң алыс бабаһы *Бәк-сәсәндең* тыуған еренә — *Туран иле Башкортостанға* касып кайтып, сал *Көн-Өфө* [Тура] калаһындағы ата-баба тәхетенә ултыра: бының тап шулай икәнлеген Шырау-ирҙең бүләренең шәжәрәләге “*Туран Дархан*” тигән батшалык ләкәбе дәлилләй. Күрәһегез, Шырау-ирҙең **Дары** исемле данлы бүләһе Туран [Башкортостан] дәүләтенең баш калаһы **Өфө** тәхетендә нығынған һәм “*Туран Дары-хан*” батша ләкәбен алған, шунан һуң уның нәсәлдәре лә быуындан-быуынға “*дары-хан*” — *тархан* ләкәбен йөрөтөп, башкорттоң *тархандар катламы* барлыкка килгән. Туран Дары-хандың карт-картатаһы Өфөгә кайткан баяғы 632 йыл менән Туран Дары-хан араһында әзәмиҙәрҙең ике быуын ғүмере 50 [25+25=50] йыл ятканлыктан, Туран Дары-хан бабабыз Өфө тәхетенә якынса 682 [632+50=682] йылда ултырған булырға тейеш). — **30. Шәһриәр**. — **31. Аршир**. — **32. Туран Дархан** (*баяғы Туран Дары-хан*, йәғни Туран иленең Дары исемле ханы, тигән һүз; тәхете, әйтеп үтәүебезсә, *Көн-Өфө* — *Тура* куш калаһында). — **33. Жәзир Жир**. — **34. Әбү Алсак** (“Алсак-ир бер заман Баратурз дархандың калаларын яулап алды, зур ил яһаны. Ғайәт шөкәтле һәм Искәндәр-сафиуллаға тиң хан ине”. — 58-се бит). — **35. Солтан Ғоҫман** бин Әбү Алсак (Ғоҫманлы төрөк империяһы солтандарының бабаһы). — **36. Солтан Жәләлитдин**. — **37. Әзһәм**. — **38. Баба Төкләс-бей**. — **39. Трә (Тура)** бин баба Төкләс (*Тура-хан*, XII быуат. Был Тура-хандың кәбер кәшәнәһе уның баш калаһы булған Өфөнән алыс түгел Шишмә районының *Түбәнге Тирмә* ауылы эргәһендә әлегәсә һакланған, архитектор-белгестәр уның королошон ысынлап та XI-XII быуаттарға карата — Б.Г. Калимуллин. Башкирское народное зодчество. Уфа, 1978; 114-се бит. Боронғо башкорт тәүәрихсәһе *Кызрас Муллакаевтан* заманында атаклы П.И. Рычков [Топография Оренбургской губернии, 372-373-сө биттәр] язып алғанса, “хан Тура бин баба Төкләс озонлоғо ун сакрымға һузылмыш бөйөк **Өфө** калаһының азаккы ханы булған”). Иғтибар! -- Үсәргән тәүәрихендәге батшалар шәжәрәһенең дөрөҫлөгө хәҙерге заман Қазақстан кешеһе -- баяғы Корбанғәли Юнысов төрлө сығанактарҙан һоҫоп алып төзөгән һәм атабәз Әзәм менән анабыз һауанан башланмыш шәжәрә менән дә раҫлана (әммә унда кайһы бер исемдәр бозоп язылған, ә кайһылары төшөп тә калған -- шулары бында йәйәләр әсендә Үсәргән тәүәрихендәгесә төзәтеп языла): **66. Әбделхак** (**34. Әбү Алсак**). **67. Осман** (**35. Солтан Ғоҫман**). **68. Джаләлетдин** (**36. Солтан Жәләлитдин**).

Бер быуын төшөп калған (37. Өзһәм). 69. Бабатюкляс (38. Баба Төкләс-бей). 70. Термя (39. Тура-хан). 71. Каранчи (40. Казансы). 72. Самакай (41. Карадә Киә). 73. Кадаркай (42. Котло Киә). 74. Идегей (43. Йедек -- Йезекәй). Күренеүенсә, башкорт батыры Йезекәйзең дә, Сынғыз-хан, Туктамыш-хан, Акһак Тимер кеүек үк, ниндәйзер татар-монгол кәүеменән түгел, ә Үсәргән (башкорт) батшалар шәжәрәһенән сытканлығы безгә бәйле булмаған башка сығанактарҙан да дөрөсләнә. Инде алынған шәжәрәне Үсәргән тәүәрихендәгесә дауамлайык: 40. Уның (Тура-хандың) улдары: Бәрзебәк солтан бин Тура йәки Нармуйынлы Бәрзебәк (“Үсәргән тәүәрихе”, 53,57-се биттәр. Уның нәсәлдәрен айырым алып дауамларбыз) һәм Казансы бин Тура. — 41. Уның улдары: Ислам Киә бин Казансы, Карадә Киә бин Казансы (“Изел — Яйык араһында хөкөм һөргән”. — 54-се бит; уның нәсәлдәрен айырым алып дауамларбыз), — Ду(к)с(а)ба (Туксаба) бин Казансы (“Изел — Яйык араһында хөкөм һөргән... Туксаба-хан заманында Буйат-бей — бей ине”, — 54,62-се биттәр; шәжәрәне күсерәүсе был урында “Ду(к)с(а)ба”ның ике хәрәфен — йәйәләр эсендә күрһәтелмеш “к” һәм “а”-ны яңылыш төшөрөп калдырған; шуға күрә дөрөсө “Туксаба” булып). — 42. Мүйтән-бей бин Туксаба — 43. Шакмал бин Мүйтән. — 44. Бүзәк бин Шакмал (“Тукан-хан заманында бәк булып, хөкүмәт кылып ине”. — 60-сы бит). — 45. Йор-ук (Жерук), “Туғрил-хан заманында бәк булып, хөкүмәт итер ине”. — 60-сы бит). — 46. Мәңкут (“Үзбәк-хан заманында (1290-1341) бей ине һәм тәғрифендә булған халыктарға хөкүмәт итер ине”. — 60-сы бит). — 47. Урал бин Мәңкут (“Урал тапкан Урал-бей”, тирзәр ине, Жанибәк-хан [һәм Бәрзебәк-хан] заманында бей булып, хөкүмәт итер ине”. — 60-сы бит. Халкыбыз тарафынан ошондай оло баһаға ирешкән бейебеззең эшмәкәрлеге тураһында анығыраҡ мәғлүмәттәр һакланмауы үкенес). — 48. Анжан-бей бин Урал (“Нармуйынлы Бәрзебәк заманында бей булды, хөкүмәт кылып ине”. — 62-се бит). — 49. Буйат-бей (“Туксаба-хан³ заманында бей ине”, — 62-се бит). — 50. Арбан-бей бин Буйат-бей (“Арбан — Туктамыш-хан заманында бей булып, хөкүмәт кылды һәм, ғәзел булып, унан һуң еренә *Алғыш Сурабан углы* бей булды, тизәр”. — 62-се бит). — 51. Сарыбаш-Мәргән (урыс баһкынсыларына каршы 1661-1667 й.й. башкорт ихтилалын етәкләүсә һары Мәргән шуның исемен ләкәп итеп алған булһа кәрәк). — 52. Сурабан-бей (“был Сурабан-бей башкорт халкы исеменән [кенәз Бикбау] Иван Василичкә⁴ барып баш һалғанда инабат өсөн мәзкүр ханға [Яуыз Иванға] аманат итеп бирелгәнлегенән һуң Казан шәһәрәндә хан хозурында беренсе йыл торғандан һуң вафат булды; һәм шул Сурабан тере заманында шәһәре Казандан татар халкынан катын алмыштыр, *күгәрсен* тигән ырыуҙан; ошо Сурабандың нәсәле (мәсәлә, беззең заман Башкортостандың халык шағиры Марат Кәримов) *Күгәрсен*⁵ тигән исемдә мәшһүрзәр”. — 64-се бит). Сурабан-бей улдары: Алғыш (“Туктамыш-ханға бей булған Арбан-бейҙән һуң уның ерзәрәненә бей булды; ә Арбан-бейзең атаһы Буйат-бей Туксаба-хан заманында бей ине”. — 62-се бит); Тимер Кара Буға (“хан Көсөк заманында бей ине”. — 62-се бит); йәнә лә шул Сарыбаш-Мәргәндең улы Сарыш-бей (“Сарыш-бей Касим-хан [ул 1524 йылда үлгән] заманында бей ине. Унан һуң Тура-хан⁶ заманында бей булып хөкүмәт кылды”. — 64-се бит). — 53. Акмасук бин Сарыш-бей. — 54. Тукмасук.

³ Был исемдә күсерәүсе яңылыштырған: “Туккужа-хан” (Туктамыш-хандың атаһы) тип төзәтеп укырға кәрәк.

⁴ Урыс батшаһы Яуыз Иванға.

⁵ Хәзәрге Башкортостандың *Күгәрсен* районының исеме шунан.

⁶ Тура-хан (икенсе) — 1524-1565 йылдарҙа *Өфө-Тура* куш калабыҙҙа тәхәтләнмеш Исмәғил Хайрас кенәздән һәм уның улы Хакназар-хандың ләкәбе.

— 55. **Тәтегәс-бей** бин Тукмасук (Юрматы ырыуы шәжәрәһенән: “Тарих туғыз йөз зә етмеш икелә [миләди 1558 йылда] рамазан шәрифтең һигезенсе көнөндә вафат булды *Тәтегәс* баба”. [Башкирские шежере. Уфа, 1960; 31-се бит. Артабан: Тәтегәс-бей шәжәрәһе]. Юрматы бейе рәүешендә билдәле булған Тәтегәстең исемен Үсәргәндәр шәжәрәһендә күреп аптырарға ярамай: Юрматы, Канлы, Бөрйән, Түңгәүер, Күбәләк-Тиләү һ.б. ырыуларҙың Үсәргәндән саталанып сыкканлығын яҙғайныҡ. Әйтәйек, үсәргәндәр табынған Көндөң (Кояштың) тулыраҡ исеме *асәр-Көн-мәтер* [*шәре-кан-матур*] әйтелеп, шундың кыскараҡ өлгөләренән *асәр-Көн — Үсәргән, асәр-мәте[r] — сәрмәте* [*сарматы*], **Юрматы** һәм шулай ук *асәр-канлы* [*Үсәргәнле*] тигәндән, яртылаш кыскарып, **Канлы** этнонимдары хасил булған. Шулай ук Үсәргән батшалар шәжәрәһе [Геродоттағы “царские скифы”] шәхестәрен, Үсәргәндән тыш, башка ырыуларға ла бей итеп куйғандарын оңотмайыҡ, мәсәлән, Барын-Табын ырыуының бейе — үсәргәнле Майкы [Байкы]-бей). — 56. **Тәтегәс-бейҙең** улдары: **Кушай Кыуат** бин Тәтегәс һәм **кенәз Бикбов (Бикбау)** бин Тәтегәс булмаҡ. — 57. **Кинйә** бин Бикбау кенәз. — 58. **Уның** улдары:

I. **Әлебай** бин Кинйә, уның улы **Ураз-Өмбәт**, уның улы **Туғанаш**, уның улы **Яппар**, уның улы **Балсыҡ**, уның улы **Сәғит Зүрәт Жүдәк**; йәнә лә шул Әлебай улы **Теләү-Өмбәт**, уның улы **Азаткул**, уның улы **Азғул**, уның улы **Шәриф**, уның улы **Өлмөхәммәт**, уның улы **Боҫкон**, уның улы **Йылкыбай**, уның улы **Байыш**; һәм йәнә лә шул Теләү-Өмбәт улы **Булак**, уның улы **Бурағул**, уның улы **Бесәнсе**, уның улы **Ясауыл Акбулат**...

II. **Куңғырбай** бин Кинйә, уның улы **Түлебай**, уның улдары **Илембәт**, **Килдеғол**, **Ғайан**, **Кускар**, **Атлан** һәм дә мәзкүр **Йәнсура** (исеме менән Башкортостандың хәзерге **Йәнсура** районы аталған, ләкин рәсми кағыздарға “*Ейәнсура*” тип яңылыш язылып йөрөй). Шуларҙан:

1) **Кускар** улдары: **Акыйән** бин Кускар, **Бикташ** бин Кускар, **Акбут** бин Кускар, **Ағурза** бин Кускар;

2) **Атлан** улдары: **Ураз** бин Атлан, **Тутаз** бин Атлан, **Мәһди**, **Аткужак**, **Ерәнкәй**, **Аккужа** һәм **Аккужаның** улдары **Күсәккол**, **Бүкәнбай**;

Атлан улы **Ураззан** тыуғандар: **Муса** бин Ураз, **Әхмәт** бин Ураз, **Кәйүәл** бин Ураз, **Коләхмәт**, **Ғибадәт**, **Ғибадәт** улы **Имам**; һәм йәнә лә шул Ураз улы имам **Ғәбидулла**, уның улдары: имам **Ғиззәтулла**, имам **Рәхмәтшафик**, имам **Мөфәз** бин Рәхмәтшафик (Ғәбидулла)...

3) **Йәнсура** улдары: **Исхак** бин **Йәнсура**, уның улы **Бальякшай** бин Исхак; **Кустыбай** бин **Йәнсура**, уның улы **Илбай** бин Кустыбай; **Мәксүд** бин **Йәнсура**, уның улы **Азнабай** бин Мәксүд; **Тимербай** бин **Йәнсура**, уның улы **Миңлебай** бин (Тимербай); **Тимербулат** бин **Йәнсура**, уның улы **Бикташ**...

Урыны олмакта булғыры Муса хәзрәт күсереп калдырған был бөйөк шәжәрәбез, ундағы төрлө дәүер төрлө-төрлө батшаларыбыҙҙың исемдәренән үк асыҡ күренеүенсә, ысынлап та Геродот яҙған “батшалыҡ итеүсе скифтар”ҙың (үсәргәндәрҙең) батшалар шәжәрәһе булып тора. Был юлдарҙың авторының ата-бабалары һөйләп калдырыуынса, боронғо хан урзаларының берәһенә баш калаһы булған һәм Үсәргән башкорттары йәшәгән **Сәнкем-Биктимерҙең** (ул ауыл хәзерге Ырымбур өлкәһенәң Һарыкташ районына карай ине) **солтандар** (хәзерге Солтановтар) нәселенән касандыр бер заман “һыу башы яғына” (Башкортостандың хәзерге **Йәнсура** районына) килеп булып төшкән бер

һылыуыбыз, ата йортонан “бер ниндәй зә мал алмай, шул артынан биреләһе мал урынына *эт тиреһенә язылған шәжәрәһе* һорап алып киткән” — Муса хәзрәт тап ана шул “эт тиреһенән” күсереп язғандыр, бәлки, үзенә ошо “Үсәргән тәүәрихе”н... Был шәжәрәһенә киммәте йәнә шунда: бик күп ауылдарыбыздың һәм нәсел фамилияларыбыздың ундағы кайһы кеше исеменә туп-тура бәйлеләге күренә.

Ошонда тағы бер мәсьәләһе асыклап китеү зарур — бөйөк Туктамыш-ханыбыздың картатаһының атаһы “*Нармуйынлы Бәрзәбәк*”тең атаһы ысынында кем булғанлығын; сөнки сығанактардың берәһендә лә без уны таба алмайбыз, ә был “Үсәргән тәүәрихе”ндә иһә ул шактай күзгә салынып ярылып ята; тик, шәжәрәһе быуындан-быуынға күсереп калдырыусылардыңмы берәһенәң яңылышыуы аркаһындаһыр, мәсьәлә буталып калған; әммә ошо буталсықты сисерлек бәғзе мәғлүмәттәр “тәүәрих”тең үзәндә лә, фарсы сығанактарында ла етерлек.

“Тәүәрих”тәге был буталыштар Сыңғыз-хандың безгә билдәлә өлкән улы Яусының нәселдәр ебәндәге Үзбәк улы Жанибәк-хан (батшалык итеүе 1341-1357) шәжәрәһен (55-се бит) теркәгәндә ебәрелгән. Беренсенән, унда ысынлап та Жанибәктең улы булған *Бәрзәбәк* (батшалык итеүе 1357-1360) яңылыш рәүештә уның ейәнә итеп — йәғни Жанибәк улы Үсәктең (Көсөктөң) улы итеп күрһәтелгән (57-се бит). Икенсенән, Жанибәк улы Үсәктең (Көсөктөң) улы булырға тейешлә *Сәйед-Әхмәт* (*Сәйдәк*) һәм уның нәселдәре *Касим-хан* (1524 йылда үлә) һәм уның улы *ХАкназар-хан* (Акназар-хан тип тә йөрөтөлә, 1524-65 йылдарҙа батшалык итеүе билдәлә) теркәлмәй калдырылған. Өсөнсөнән, “Өфөнәң һуңғы батшаһы булған” (П.И. Рычков) һәм XII быуатта йәшәгән *Тура-хан* (*Трә бин баба Төкләс*), нык яңылыштырылып, унан байтакка һуңыраҡ бер осорҙа (1524-1565 й.й.) боронғо Тура-хан баш калаһы Өфөлә ултырып хакимлик кылмыш Сыңғыз-хан нәселлә икенсе бер “Тура-хан” — баяғы *ХАкназар-хан* менән буталғанлыҡтан, шул боронғо Тура-ханыбыз унан һуңғы заманалағы Жанибәк бүләре Касим-хандың улы итеп һызыкһалап беркетелгән, ә без уның, баба Төкләс улы Тура-хандың, әлегә Үсәргән батшалар шәжәрәһендәге 39-сы быуынды биләүен беләбез. Дүртенсенән, Жанибәк улы *Бәрзәбәк-хандың* улы итеп яңылыш күрһәтелмеш *Ишем-хан* да ысынында баба Төкләс улы Тура-хандың (Трә бин баба Төкләстең) улы булырға тейеш, сөнки уның нәселдәренәң (мәсәләһ, Казан ханлығына каршы аяуһыз көрәшкән *Айсыуак-хандың*) ысын башкорт хандары икәнләге рәсми тарихтан ук билдәлә. Өстәүенә, Жанибәк улы *Бәрзәбәк*, атаһы Жанибәк-ханды үлтереп тәхеткә үрләгәс, бөгә ағай-әнеләрен һәм улардың нәселдәрен (хатта имсәк балаларына тиклем), берәһен-бер калдырмай, төп-кыра үлтереп бөтөрә, үзенән дә нәсел калмай һәм, тарихсылар Ғаффари һәм Аноним Искәндәр языуынса (Тизенгаузен, 129,211-се биттәр), Сыңғыз-хан нәселенәң был тармағы ошо урында кырт-өзөлә. Һәм Жанибәк-ханға һәм уның нәселдәренә қағылышлы сығанактарҙа бынан башка Бәрзәбәк исемлә шәхес юк. Тимәк, “Үсәргән тәүәрихе”ндәге (53-сө бит) “*Бәрзәбәк солтан бин Тура*” — Туктамыш-ханыбыздың картатаһының атаһы “*Нармуйынлы Бәрзәбәк*” тап үзе булып сыға һәм уны без үзебезҙең ошо Үсәргән батшалар шәжәрәһендәге тейешлә урынына теркәйбез:

39. Трә (Тура) бин баба Төкләс (Тура-хан, XII быуат). — **40. Уның улдары: а) Күсем-хан** бин Тура-хан, уның улы **Ишем-хан**, уның улдары **Туғым-хан** һәм **Айсыуак-хан**, Айсыуак-хан улы хан **Әйәлә**, уның улы хан **Тукай**, уның улы хан **Жиһангир**, уның улы хан **Иләй**, уның улы хан **Вәли солтан Баһадир хан**, уның улы **Каиб-хан; б) Бәрзәбәк-солтан** бин Тура йәки “*Нармуйынлы Бәрзәбәк*” (бөйөк Туктамыш-

ханыбыздың бабаһы, XIII быуатта йәшәгән был солтан, аталары Тура-хандан калмыш Өфө тәхете өсөн бер туғаны Күсем-хан менән үз-ара талашып, үзе яклы бөрийәндәрзе әйәртеп, Каспий диңгезе буйындағы Сыңғыз-хан нәселдәре хакимлик кылмыш Маңғышлакка⁷ — “Төркөстандың Үсәк [Көсөк] ханына һыйынып касты”; Туктамыш-хандың атаһы Төккужаның ни өсөн “Маңғышлак гөбөрнаторы” булуының сере ана шундалыр. Был хакта “Үсәргән тәүәрихе”ндә (57-се бит) киммәтле мәғлүмәт бар: “Бәрзебәк йылдар аша саманан ашты, тора-тороп Ясы ташта Күсем-хандың уғландарын үлтерзе. Үлтерелгән уғландардың бабалары башкорт халкы ине (Тура-хан бин баба Төкләстең һәм уның нәселдәренең ысынлап та Үсәргән (башкорт) икәнлегенә тура ишара. — Й.С.). Улар халкының бик атаклыларынан ине. Улар ғәскәр менән Бәрзебәк-солтанды үлтермәк өсөн хәсәт кылдылар. Шул сак Бәрзебәк-солтан Төркөстанға Үсәк [Көсөк]-ханға һыйыныу өсөн касты, [Үсәк-хандар] — Жанибәк-хан улдары инеләр. Касып барғанда [күрзе]:Һакмар һыуында бер төркөм башкорттоң үзенең бәге [бейе] бар ине, *Касынкы сала-бәк*⁸ тип ләкәпләрзәр ине, данлыклы ине, халкы *мәсәкле*⁹ ине. Унан солтан-Бәрзебәк һыйыныу үтендә һәм *Касак сала-бәк* уға хуш күңеллек күрһәтте. Күсем-хан бәктәренән илсе килеп, Бәрзебәк-солтанды талап иткәнәндә, [сала] халкы ризалык биреп [уны] йәшерзеләр һәм алып калдылар. Ләкин Бәрзебәк-солтан эт холокло ине: күпселек йәмәғәт уның исенә лә кермәне. Бер көн уға *Касак сала* әйтте: минең солтаным, һез анаулары-был халыкка катышманығыз, беләм сәбәбен, тине. Солтан-Бәрзебәк: йөрәгем әтйән түгел, аңһыззан был халык мине катил итер [үлтерер], тине. Касак сала-бәк уға үз халкынан бер данлы әзәмдең Субъямал тигән кызын никахландырзы. Ирәүән Касак сала-бәкте Бәрзебәк-хан сәргәскәр итеп, халкы уға ризалык бирзе... Был Бәрзебәк-солтан якшылык кәзерен белмәс кафырзай ине, башка хаталыктары ла суктыр [күптер]”.

Был атаклы “Касынкы сала-бәк” ләкәпле бабабыздың атаһы **Юынсы Ясауыл** “Күсем-хан заманында уның әргәһендә *ясауыл* булып хезмәт иткән, тизәр”, — 66-сы бит; тимәк, бабабыз был *Юынсы Ясауыл* Себер ханы Күсем (XVI быуат) заманында йәшәгән; уның алты улы — **Арынбай, Акбай, Күкбай, Суракара, Аткара, Алкара** (“был алты уғыл *Юынсы Ясауылдың* кесе катынынан ине”. — 66-сы бит). Йәнә лә ике улы: **а) Касак сала-бәк** (“Касак сала-бәк ошбу үзенең башкорт халкына бәк булып, Тора-хан улы Бәрзебәк [“Нармуыйнлы Бәрзебәк”. — Й.С.] халык башлығы булып торған шул үз

⁷ Маңғышлак — Мең-кышлак, йәғни Үсәргәндән саталанмыш мең һазаклы Урзас-бейзең (Мең ырыуының) кышлау урыны.

⁸ Касынкы сала-бәк (йәки касак сала-бәк) — “касыныу салаһы (селоһы) бәге (бейе)” тигән һүз, ул иһә Василий кенәз (Яуыз Иванның атаһы) ғәскәрәндә хезмәт иткән атаклы *Юынсы Ясауыл* бабабыздың улдарының береһе (“Үсәргән тәүәрихе”; 66,69-сы биттәр). Был “Касынкы сала” тигән исемле һәм *Каса* — хәзерге *Касмарт* йылға тамағындағы боронғо ауылдың урыны “*Иске кый*” һәм иске зыяраты хәзерге Ырымбур өлкәһе һарыкташ районындағы *Һунарсы* һәм *Сәнкем-Биктимер* ауылдары араһындағы “*Камышлы колак*” тигән төбәктә. Заманында унда, татар-монгол язларынан Каспий диңгезенә табан касып китеп барышлай, бөтә Башкортостандың батшаһы *Мүйтән-бей* (баба Төкләс улы Тура-хандың бүләһе) ыштан короп *касынып* ятқан (ә бер улы шунда ерегеп калған), шуға күрә лә был ер-һыу “*Касынкы*” аталған, имеш. Шуға күрәлер индә, карттарыбыз “Сәнкем-Биктимер ауылы борон *Мүйтән-бейзең* баш калаһы булған”, тиеп һөйләрзәр ине.

⁹ Мәсәкле — Үсәргән тәүәриуының башбабаһы Шүлгәнде тыузырмыш “*Мәсәк-аба*”ға (Машак-тауға) табыныусы. Был Үсәргәндәрзең борон торған ерзәрәндә шул “Мәсәк-аба”ға бәйле *Москова* (Башкортостандың хәзерге Дүртөйлә районында), *Мәскәү* (Усалы районында) ауылдары һәм алыс көнбайыштарак *Мәскәү* (*Москва*) йылғаһы менән *Мәскәү* (*Москва*) калаһы калған (ул кала кенәз Юрий Долгорукий тыуыузан күп быуаттар элек үк булған).

солтанатында¹⁰ ярлыканмыштыр”. — 66-сы бит), уның улы **Йыуашбай**, уның улы **Сураш**; б) **Үсәргән**, уның улдары: 1) **Юламан** (“кунак¹¹ халкының бабаһы”. — 66-сы бит), уның улдары **Козаш**, **Ситкәй**; 2) **Килдеш** (акжак¹² халкының бабаһы”. — 66-сы бит), уның улы **Юнай**, уның улы **Көсөкнисә**; 3) **Субғужа**, уның улы **Мүскә**; 4) **Байғужа** (“айыу¹³ халкының бабаһы”. — 66-сы бит), уның улы **Қазақбай-бей**, уның улы **Қаръяу-бей**...

Бәрзәбәк-солтандың (XIII быуат) заманында ук зур қасаба булмыш шул *Қасынқы саланан артабан Сәнкем-Биктимер, Һунарсы, Солтанбай, Ырысқол һәм Яңауыл (Яңы Ғафар)* ауылдары бүленеп сыққан. — 41. **Киас-хан**. — 42. **Тук-хужа-хан**. — 43. **Туктамыш-хан** (“Туктамыш-хан макәме [төп йорто] *Сирмешән [Сәрмәсән]*, *Қармасан* буйында ине һәм ул йәнә *Изел — Яйык араһында* сәхрә тарафында *Үзән*¹⁴ һыуында булды һәм уның һыуы әсе булғанлыктан, сак сызаны, тизәр. Ул вақытта яз һыу ташқанда алып қалып, бер сула тормош иттеләр: шунда хан йортоноң қибла тарафында бер шәре-хауыз¹⁵ бар ине, яз көнә қазып һыу ебәрерзәр ине; һыуы татлы булғаны өсөн шул хауыздың қибла тарафында ябыулы бинанан *Мәсет-һарай* төзөнә, хозур шәһәр булды¹⁶. Һуңынан **Йедәк**¹⁷ **бәк** менән араларында һуғыш-қырылыш булғас, ул ерзән китеп, *Сирмешән [Сәрмәсән]* һыуында йорт тотто, *қәбере шундалыр*; ул қорбандыр — *Йедәк [Йезекәй]* уғынан ул тәхет кисте, тизәр”. — 53-сө бит. Тимәк, бөйөгөбөз *Туктамыш-ханды*, уның тыуған һәм һуңы торған төйәге *Сәрмәсән*, ә анығырағы — шундағы *Төйлән*, йылғаһы буйына һөжүм қылып, икенсе бер бөйөгөбөз *Йезекәй батыр* үлтергән). — 44. **Уның улдары: Жәләлдин, Сәғидалидин, Қадирбирзе, Хакбирзе** (һ.б. күптәр)...

Әйе, башқорт халық эпосында Туктамыш-ханды “затһыз хан” тип, Акһак Тимерзе (“Сатмыр-хан” ды) ла “затһыз тыуған” тип атау (“Ватандаш” журналы, 1997/2; 55,71-се биттәр) ул дәүерзәге һакимлек қылыусы йыһангир Сыңғыз-хан нәсәлдәре күзлегенән қарағанда бик ғәзел һәм урынлы, сөнки әйтелгән шәхестәр икеһе лә, ысынлап та, “затлы” Сыңғыз-хан нәсәленән түгелдәр, Туктамыш-хан үзе гәрсә, Акһак Тимерзән айырмалы буларак (ул башқорттоң *барлас* ырыуынан), был донъяға Сыңғыз-ханды ла бирмеш баяғы бер үк *Үсәргән-Бөрийән* кәбиләһенән булһа ла...

Йәнә килеп Үсәргән батшалар шәжәрәһендәге айырым алып дауамлар өсөн алдарак қиҫәтеп һәм астына һызып қалдырып торолған бәғзе быуындарзың нәсәл баузарын һузыузы дауамлайық:

24. Хан Сәнқум. — 25. **Ғри.** — 26. **Сәмар.** — 27. **Тим.** — 28. **Сәғди бин Тим.** — 29. **Қағб.** — 30. **Гру бин Киас.** — 31. **Уның улдары: а) Глб бин Гру, уның улы Зөһрә Ғәбид Хәләф, уның улы (?) бин Хәләф; б) Дарам бин Гру, уның улы Ғрам бин Дарам, уның улы Ғәбуан бин Ғрам, уның улы Асаман** һәм уның улы **Жаир** бин Асаман...

¹⁰ Алтын Урзаның Башқортостан солтанатында.

¹¹ Кунак (кинок) — кәнтәй әт, йәғни әткә табыныусы “нуғай”.

¹² Акжак (ак-жакы) — ак Шәке йәғни ак әсә-бүре, йәғни ак бүрегә табыныусы көнбайыш (биләр) үсәргәндәре.

¹³ Айыу — айыуға табыныусы төһьяк-көнсығыш (саха-якут) үсәргәндәре.

¹⁴ Үзән йылғалары хәзгерге Саратов өлкәһендә башланып, Қазақстанға ағыла.

¹⁵ Хауыз — һыу йыйғыс сокор, хәзгерге Ырымбур өлкәһенең Биләй районындағы тарихка билдәле *Коро-күл* булырға тейеш.

¹⁶ *Мәсет-һарай* қалаһы — Туктамыш-хандың Яйық буйындағы баш қалаһы.

¹⁷ Йедәк — *Йезекәй (Едигей)* батырыбыз.

Был Асаман — Асамандар (саманидтар) дәүләтенен (875-999 й.й.) батшалар шәжәрәһен башлаусы узаман бабабыз ул. Был дәүләт Урта Азияла (баш калаһы *Бохара*) урынлашып, X быуаттың тәүге яртыһында Мавереннахр, Хөрәсән, Төньяк һәм Көнсығыш Иран илдәрен үз эсенә ала, уға Хорезм, Систан, Горган (Үсәргән), Табаристан (Мазендаран) илдәре буйһоноп йәшәй. Иң мөһим калалары Бохара, Сәмәркәнд, Нишапур, Мәреү, Ургенч, Ғират, Бәлх, Ғазни булып, *Асаман* батшалар һарайында Рудаки, Әл-Фараби һ.б. шундай асыл заттар ижад иткән. Ул дәүләт Хазар, Иран, Болғар, Кытай, урыс илдәренә һәм, әлбиттә, Башкортостанға сауза каруандарын йөрөткән...

Калды инде 41-се быуын — Карадә Киә бин Казансы һәм уның нәсел бауы; **Йезекәй** батырға кағылышлы бик мөһим был тармакты без һуңғарак — тәғәйен *Йезекәй* тураһында һөйләгәндә барларбыз.

Саф башкорт эпосы “Йезүкәй менән Моразым” Алтын Урза таркалғандан һуңғы осорзарза уның айырымланмыш халыктары (башкорт, казак, нуғай, үзбәк, карағалпак, татар, төрөкмән) тарафынан уртакланып, һәр береһе уны үз теленә һәм күңеленә яраклаштырғанлыктан, ситтәр тарафынан үзгәйләштерелгән башка сифаттар катарында батырыбыздың исеме лә төрлө өлгөләрзә язылып йөрөй: *Изеүкәй, Йезекәй, Йедек, Едигей, Идигу...*

Был серле исемдең мәғәнәһе, ябай-ялпы төпсөүе (этимологияһы) буйынса барлаһаҡ, унда беззә кызыкһындырған һүз “*Изел*” (коро ер сиге — йылға) менән “*изеү*” (күлдәк йырығының сиге — изеү) берзәй күреп аңлатыла:

*Ун ике йорт ырыуға¹⁸
Балам да **изеү** булһын, тип,
Илгә килгән дошманды
Ағизелдәй быуһын, тип,
...**Изеүкәй** исемен куйҙы, ти...*

Ләкин был исемдең дөрөсөрәк әйтелешә *Йезекәй* батыр үзә тере заманда һәм урыстар менән яқын аралашып йөрөгән сағындағы урыс йылғызмаларына теркәлеп калған — *Едигей* (урыста “з” хәрефе лә, өнә лә булмағанлыктан, башкортса “*йез*” урынына “*ед*” язылған); шулай ук иҫке төркиләштерелгән гәрәп графикалы башкорт шәжәрәһендә лә был исем, *Йезекәй*, “*әй*” иркәлек ялғауы кысқартылып, һәм “з” өнә иҫке төркиләштереләп, “*Йедек*” язылып йөрөй (“Үсәргән тәүәрихе”; 54,56-сы биттәр), был иһә тулыраҡ әйтелешлә *Едигей* — *Йезекәй* өлгөһөнөң фәнни дөрөслөгөн һәм эпостағы “*Изеүкәй*”зәң фәстәрәп юрау икәнлеген иҫбатлай. Ә исем нигезендә ятқан “*йез*” тәүге карашта кушылдыклы һары бутал (латунь) булып күренә, ләкин был улай түгел. Сөнки “*йез*” тип бабаларыбыз эсе кыуыш (көпшә) һабаклы бейек үләнде атаған, “*сей*” тигән камыш исеме лә шул “*йез*”зән үзгәрәп киләп сыққан; Үзәк Азия далаларында һыбайлының яурынына тиңәлерлек дәү булып үскән был йез (көпшә) үлән — киммәтле мал азығы, ә уның кипкән һабактары эшләпә, септә үреү өсөн кулланыла; әсәрән гәрәпсә язған Мәхмүт Кашғари уны “*Алла агасы*” тип атаған (“Советская тюркология” журналы, Баку, 1976/3; 41-43-сө биттәр). Далалағы кара (зур) урмандай булып үсмеш был “*йез*”

¹⁸ Ун ике йорт ырыу -- башкорт халқының хәзерге яңылыш язып йөрөтөлгән *ете ырыузан* түгел, ә *ун ике* төп ырыузан хасиллығы эпоста асыҡ әйтелгән.

көпшәне Үсәргән-башкорт токомдары “кара-дәү кыяк” (дәү кыяклы зур үлән) тип йөрөткән, хатта үзенәң балаларына ла шул үлән исемен кушкан:

Кара Дәү Кыяк (шәжәрәләгә “*Карадә Киә*”, — “Үсәргән тәүәрихе”, 54-се бит) — *Йезекәй* батырыбыздың картатаһының исеме; һәм шул ук сатыр сәскәләләр ғайләһенән булған, әзәм балаһының танһык азығы итеп кулланылған *Төкләс* (йөнтәс) һәм *молок* (һимез) көпшәле үлән (*балтырған*¹⁹, *балтырсак*) —

Төклө Молок Балтырсак Котло Кыяк (шәжәрәләгә “*Котло Киә*”, — “Үсәргән тәүәрихе”, 54-се бит) — *Йезекәй* батырыбыздың атаһының тулы әйтеleshле исеме; фарсы сығанактарында ул *Төклөбай*, *Балтырсы* (Балтасы) булып йөрөй, ә Үсәргән шәжәрәләренәң берендә *Молок* итеп язылған;

һәм шулай ук әзәм балаһының танһык азығы булып кулланылмыш *какы* (кымызлык) тигән төкләс көпшә —

Какан Төкләс (Какы-Төкләс) — Үсәргәндәрзәң киң билдәле бабаһының исеме *баба Төкләс* (“Үсәргән тәүәрихе”, 55-се бит).

Сатыр сәскәле был үсемлектәң һыу буйзарын яратыусы бер төрө бар, ул “сей” (жиз -- ез һүзенән килеп сыккан), ә күберәген “камыш” (кубыш — кыуыш, тигәндән) тип атап йөрөтәләр; әммә М. Кашғари язған “Алла ағасы” кеүек затлы үлән-көпшәгә бирелмеш “*йез*” үлән атамаһы башкорт телендә лә һакланып калған:

Таштуғайкай, һинәң камышыңды

Йез курайкай итеп тартайым...

Таштуғай.

Тимәк, үлемһез моңобоз “Таштуғай” зың авторы мәшһүрә Көнһылыуыбыз, моғайын, үзе торған кыуан далала “*йез курайкай*” (йәки *Йезекәй* курайкай) үләнә булмағанлыктан, кулы оsonдағы нәзек Таштуғай камышын “*йез курайкай итеп*” кулайлаштырып тарткан. Ә индә теге Үзәк Азияләги коро далаларза урманланып үсмәле *йез* курай — “Алла ағасы”, буйы озон булһа ла, һалам кеүек нәзекәй зә курай итеп тартырға төптө яракһыз булғанлыктан, унан эшләпә, септә генә үрәләр, ә донъяла бармы икән һуң йөрәктәрзәң талғын озон моңдарын көпшәһенән шаңғыртырлык шыма һәм озон булып үсмәле, ысын-ысындан “Алла үләнә” тип әйтерлек *йез-Йезекәй* — *йез* курай? Кайза үсә ул *Йезекәй*?! — бар икән шул, инш Алла, һәм бөгөнгәсә, тамыры коромай, Уралыбызза бойокмай, кускылланып үсә икән шул, тере икән шул, бәрәк Алла! Бына уның, ғалимдәр әйтмешләй, сатыр сәскәләр ғайләһендәге шыма көпшәле үлән-мөгжизәбездәң, бабалар телендә йөрөгән тулы исеме:

Йезекәй-дәүкыяк-курай.

Әгәр зә ки ошнобоззоң һәр быуынын айырым алып аңлатһак, баяғы “*йез*”гә иркәләү ялғауы “*кәй*” теркәлмеш “**Йезекәй**” һүзен ғилем әйәләре ошолдай тип тәфсилләй: “езекәй — шыма көпшә” (башкорт теленәң һүзлегә. М., 1993; I том, 309-сы бит). Ә “*көпшә*” тигәнәбез, — тип аңлата шул ук ғалимдар, — сатыр сәскәләр ғайләһенә ингән кыуыш һабаклы бер төркөм үләнәң дәйөм исеме ул (шунда ук, 544-се бит); ә “сатыр сәскәләр” тигәнә, ябай ғына әйткәндә, “такыя башлылар” тигән һүз. Ә өсә күрһәтелмеш тулы исемдәң икенсе быуыны “**дәүкыяк**” — дәү (оло) кыяклы үлән, тигән һүз; өсөнсә быуыны

¹⁹ Балтырған (балтыр-кан) — тәүдинәбездәгә бер үлән-хожайзың исеме.

“курай” — ана шул дәү кыяклы **Йезекәй** үләнненең *курулып* кипкән йәғни тын өрмәле музыка коралы итеп шаңғыртып тартырға яраклы кыуыш һабағы, көпшәһе; ә *“дәүкыяк-курай”* тигәнәбеззән *“такыя-курай”* йәки *“такыя башлы курай”* атамаһы яралған; кышкартып уны *“йезекәй”* тип кенә лә, *“курай”* тип кенә лә әйткәндәр; әле һүз барған батырыбызға ла яратып шул моңло исемде кушкандар: **Йезекәй...**

Үсәргән шәжәрәләренең берендә (Башкирские шежере. Уфа, 1960; 88-се бит) был нәсел ошолдай сағыла: батырыбыздың картатаһы **Таукәй** (*дәүкыяк*, тигән һүз), уның улы **Молок**, унан һуң килә Йезекәйҙең улы **Якшыбай** (был зат Карамзин тарихының V томының 296-сы битендә күренә); тик был шәжәрәбеззә Молок улы **Йезекәй** үзе ниңәлер теркәлмәй калған.

Йезекәйҙең **Молок-Төкләс** (*Балтырсаҡ*) ләкәпле атаһының мосолманса *Рәхмәделгәбид* тигән исеме лә булған, Йезекәйебез шәжәрәгә тап ана шулай *“Йедек бин Рәхмәделгәбид”* тип язылған (*“Үсәргән тәүәрихе”*, 54-се бит). Башка тарихи сығанактарҙан да якшы юллана был бөйөк шәхесебез, Йезекәйҙең атаһы. Үзе батыр йөрәкле лә, мәкерле лә, тәүәккәл дә, физикәр зә булған ошо үсәргәнле-башкорт узаманыбызды иң әлек Алтын Урза ханы Жанибәктең (Жанибәк, батшалыҡ итә 1341-1357 й.й.) Баш бейе (премьер-министры) сифатында күрәбез, баяғы төкләс-көпшәгә бәйлә *Төклә-бай* (Тоғлу-бай) ләкәбен йөрөтә ул.

Йезекәйҙең һәм уның халкы *“нуғай”* зарзың — саф Үсәргән башкорттары, йәки Кыпсаҡ, Катай, Табын кеүек башка башкорт ырыулары булауҙарын Йезекәйҙең һәм уның нәселдәренең Үсәргән батшалар шәжәрәһендәгә баяғы без айырым алып дауамларға тип киңәтеп калдырған һәм, киң билдәле 38-се быуын **баба Төкләстән** бауланып килә-килә, 41-се быуын аша артабан безҙең көндәргәсә һузылмыш быуындар тезмәһе лә күрәләтә дөрөсләй, бына ул:

38. Баба Төкләс-бей. — **39. Тура-хан** бин баба Төкләс (XII быуат аҙағында Көн-Өфө-Тура [хәзерге Өфө] баш калаһында тәхеттә ултырған). — **40. Казансы** бин Тура-хан. — **41. Карадә Киә** бин Казансы (*“Изел — Яйыҡ араһында хөкөм һөргән”*. — 54-се бит). — **42. Котло Киә** бин Карадә Киә (мосолманлык намы Рәхмәделгәбид). — **43. Йедек (Йезекәй)** бин Рәхмәделгәбид (*“хан Бураҡ [тәхеттә 1422-1427 й.й. — Й.С.] һарайсыҡта ине. Ғәйәт алып кеше ине. Кан кәрзәше [әсәһе яғынан. — Й.С.] Йедек [Йезекәй. — Й.С.] унда бей ине. Унан [Йезекәйҙән. — Й.С.] Мансур тыуы, Мансур за алып кеби булды. Хөсөт итеп, дәдәһе Бурақты аңһыҙан үлтерзе [1427 йылда. — Й.С.]”*. — 55-се бит). — **44. Уның улдары: Касни** бин Йедек, **Науруз** бин Йедек, **Мансур** (балаларының береһе, көсләп сукындырылып, урыстардың кенәз Мансуровтар фамилияһын башлаған) бин Йедек, солтан **Нәдерғул** бин Йедек, унан тыуған **Уаккас** бин Нәдерғул (был Уаккастың ошо шәжәрәгә теркәлмәгән **Сәғит** исемле улы ла булып, ул баяғы баба Төкләс улы Тура-хандан тыумыш үзебезҙең Күсем-хандың ғәскәр башлығы булған: *“Солтан Күсем-хандан һуң уғландары һәр кайһылары ил араларында дәғүә-талаш менән [бер-береһен] үлтерзеләр... Солтан [Күсем-хан] буз күзле ғәйәт алып кеше ине. Тирандазлыҡта [ғәскәр башында] Уаккас-бәктең улы Сәғит ине”*. — 57-се бит). — **45. Муса-бәк** (балаларының береһе, көсләп сукындырылып, урыстардың дворян Мусин-Пушкиндар фамилияһына катнашлығы бар) бин Уаккас. — **46. Уның улдары: Алсағыр-хан** (казак Алаш-Урзаһының беренсе ханы), **Ирзал Урак** (балаларының береһе, көсләп сукындырылып, урыстардың Ураков дворян фамилияларын башлаған), **Калын, Зартуш һары Йософ** (ғүмере буйына Мәскәү кенәзлегенә каршы физикәр көрәшеүсе баһадир, Казан

ханбикәһе Сөйөмбикәбезҙең атаһы. 1554 йылда бер туғаны Исмағил Хайрас кулынан корбан була. Уның нәсел-нәсәбе, көсләп сукындырылып, урыстың кенәз Юсуповтар фамилияһын башлай. — Н.А. Баскаков, 114-се бит), **Мамай-Касим** (йәки Себер-Тура ханы **Мамай-Шәйех** йәки Әстерхан ханы **Мамай-Нар-Касим** йәки шәжәрәләге “хан **Мамай**” — бөтәһе лә бер кеше. “Хан Мамай ғәйәт алып йөрәкле, кырағай арыслан кеби бәһләүән ине. Хатта, имешләр, ун ир күтәрмәс таш илә Әстерхандың йүкечек [кесе булмаған, зур] биаларын атып зир-зибәр кылды [таш аткыс туптары ярҙамында Әстерхан кәлғәһен алыуы һәм хан булып ултырыуы. — Й.С.]... Ахыры Исмағил Хайрас хәйлә илә мәзкүр кәлғәдә [Әстерханда. — Й.С.] катил иттерде [язалатып үлтерҙе. — Й.С.] һәм кәбере Кече Үзән [йылғаһы] башындадыр²⁰. Һәм ул заманда Казанда **Сураш солтан**²¹, ғәскәре илә барып, бер мәнзил бер калдыҡда [бер тукталыш ара калған ерҙә. — Й.С.] Мофтһуаз илә [ботарлап язалау аша. — Й.С.] вафат итди; ғали, ғәдел, сукау [халыҡсан] әдәм иде”. — 58-се бит), Мамай-Нар-Касим-хандың улы **Ядкәр Ғоҫман** (Нуғай ылысы йәки Юрматы ырыуы шәжәрәһенән: “Төнъяғындан урыс көффар килгәйне. Был ерҙәрҙә урыс күп булғас... *Ядкәр* мырза баш булып, һанһыз күп нуғай менән Кубанға күстеләр... Туғыз йөз зә илле өстә [=1546] ине”. Ә Ядкәр мырзаның бер туған ағаһы “Бурнак-бей менән тороп калғандары *иштәк* [башкорт. — Й.С.] аталдылар. Ошбу нуғайҙан калған буш ерҙә ғүмер һөрзөләр”. — Тәтегәс-бей шәжәрәһе, 29-сы бит); йәнә лә баяғы мәшһүр Муса улдары: **Солтан Сәйдәф**, **Исмағил Хайрас** (бер туғаны Зартуш һары Йософто үлтергәнәнән һуң 1555-1564 йылдарҙағы берләштерелгән Нуғай Урҙаһы кенәзе; шуға тиклем үк Мәскәү кенәзлегенән рәсми килешептә кул куйған һәм ахырынаса урыска тоғролок һаклаған зат), **Ырыс** (уның ейәндәре, көсләп сукындырылып, урыстарҙың **Урусов** дворян фамилияларын башлаған), **Урмәмбәт** (Тәтегәс-бей шәжәрәһендәге “Сәсле Дәрүиш”), **Әмир Иштерәк**...

Башкорт батыры Йезекәйҙең тап Үсәргән шәжәрәһендәге атаклы бабабыҙ **Баба Төкләстән** бауланыуын күрһәткән шәжәрә икенсе бер тәүәрихебез “Сыңғызнамә” лә лә бар:

...Баба Туклаш угли Трмә атлиг иерди. Бу Трмә Әдил -- Жаикдә хасил булди. Аның угли Казанчи атлиг иерди. Ул һәм Идил -- Жаикдә хасил булди. Аның угли Әсламкия. Ул һәм Идил – Жаикдә хасил булди. Аның угли Карадәкия. Ул һәм Идил – Жаикдә хасил булди. Аның угли Кутлуккия. Ул һәм Сәмәркандтә пидә булди. Аның угли Йедикәй... Әммә Баба Туклашнең дүрт угли бар иерди... Әмма Идик би Туктамыш ханның өлөшөн бұлди. Идик би угли Нуразын Мираздур убласин өлөшин биләди... Ади Үзән – Туктамыш ханның йуртидур. Жим (Сим) – Жаик араси Жәнбәк ханның йуртидур. Акидел тамаги Кара-хан берлән Бугра ханның йуртидур. Актүбә Бачман ханның йуртидур...

Зур Нуғай Урҙаһы кенәзе Йезекәй батырҙың шәхсәнә үзенә килһәк, баяғы хаслашып Әмбә буйына олакмыш яһил йән — дустан дошманға әүерелмеш Алтайкара мырзаның һәм Туктамыш-хан улы Кәримбирҙенең урҙаға өзлөкһөз барымталарынан илде курсалар өсөн, Яйык аръяғы далаларында даими ғәскәр тоторға кәрәк була. Шул сәбәпле Йезекәй кенәз йәмле һакмар тамағындағы баш калаһы Актүбәне (хәзерге Ырымбур) мырзаларының береһенә калдырып, Яйыктың һул ярындағы Бүртә йылғаһы

²⁰ Хәзерге Саратов өлкәһендә.

²¹ Сураш солтан — хан улы Сураш, йәғни Мамай-Нар-Касим-хандың улы, тигән һүз.

тамағына (һул ярында) урзаның яңы баш калаһын — **Кызыл Һарайсықты** короп нығына (хәзерге Ырымбур өлкәһенең Биләй районындағы *Красногор* салаһы каршыһында, Күмәк ауылы янында харабалары һакланған). Шул Кызыл Һарайсык харабаларынан сак кына төньяктарак (Күмәк ауылы эргәһендә) таштан һалынмыш “Йезекәй мәсете” һәм Рәсәй империяһына каршы 1675-1683 й.й. башкорт ихтилалы етәксене *Сәйет Йәгәфәр* батыр *Садировтың* исеме уйып язылмыш кәбер ташы ла бар, имеш; арымай-талмай кызырынмыш тарихсы-эзәрмәнебез Ф.Ф. Илбулдин әйтеүенсә, 70-се йылдарза шул мәсеттең изәне астынан “Йезекәйзең Тимер күлдәген” һәм бик күп “кабырсак-акса” тапкандар; Тимер күлдәктең бер киçәген ул Өфөгә килтереп, Башкортостан үзәк музейына тапшырған...

Сал бөркөттәй кыуарып картайған Йезекәй батыр 1419 йылда һаман үзенең ғүмерлек кан дошмандары — Туктамыш-хан улдарына һәм улар менән берлектә хөсөтләшкән баяғыса яңы дошман Алтайкара мырзаға каршы һуғыштарын дауамлай һәм шундай бер алышта, П.И. Рычковка (69-сы бит) старшина Кызрас Муллакаев биргән мәғлүмәттәр буйынса, Баһман [Йезекәй] кенәзде шул Алтайкара мырза үлтерә. Шул яктағы боронғо вакиғаларзан якшы хәбәрдар баяғы Чокан Вәлиханов (240-сы бит) боронғо бер сығанактан күсереп алыуынса, был канлы вакиға хәзерге Ырымбур өлкәһенең Илек йылғаһы буйында була: “Андин бариб ир күшә йиткилди, ани нукай Алтай баһадур бариб үлтүрди”. — “унан һуң барып *ир-кеше* (Йезекәй батыр. — Й.С.) йығылды, уны нуғай (үсәргәнле. — Й.С.) Алтайкара баһадир барып үлтерзе”... Тарихсылар барыһы ла Йезекәйзең Туктамыш-хан улы Кәримбирзе кулынан шәһит китеүен язалар. Канлы фажиганың бер шаһиты язған йәки һөйләп калдырған ошо һуңғы текстан күренеүенсә, Йезекәй батыр тәүзә Кәримбирзенең зәһәр уғы тейеүзән яраланып йығылған да Алтайкара мырза барып уның тамам йәнен алған булырға тейеш... Илек буйындағы канлы был алышта атаһына ярзамға килгән Нур-ад-дин (Моразым) да катнаша һәм, “каты еңелгәндән һуң, диван башлығы Катай Ғәли-бей менән бергә Башкортостанға килә, ошонда йәшәп вафат була” (Ә.В. Туған, 25-се бит). Хәйер, бындай мәғлүмәтте без “Моразын менән Боҫкон” тигән баяғы бер башкорт эпосынан да алып биргәйнек...

Йезекәй батырзың ни рәүешле һәләк булыуын уның менән канлы-даулы яззарза ла, тыныс-имен юлдарза ла һәр сак бергә йөрөгән, эпосыбыззың заңы менән әйткәндә, һөйөклә “ак Нары” ла (бер үркәсле ак дөйәһе) күз йәштәрен мөлдөр-мөлдөр койоп күреп торғандыр:

*...Үлем һис тә аямай,
Изеүкәйгә кул һалды...
...Изеүкәй үзе әйткәнсә,
Изеүкәйзең кәүзәһен
Ак Нарына арткан һуң
Нар кузгалып китте, ти,
Күп каялар үтте, ти,
Күп һыузарзы кисте, ти...*

Йола кушыуынса үз иркенә ебәрелгән ак Нар-дөйә Илек йылғаһы буйзарынан ана шулай, Йезекәй мәйетен аркаһына артмаклап, Йезекәйзең баш калаһы Кызыл-Һарайсык тарафына төньякка — Яйыкка табан ыңғайлай, тарихта билдәле ағын һыулы

Айғыръял кисеуенән Яйыкты аша сыға, Яйык менән Һакмар аралына йәйрәп ятмыш Ясы тау Һыртынан лапылдап атлай-атлай, хәзерге Жултый тимер юл станцияһы тәңгәлендә Һакмарға барып етеп, Һакмарзы кисмәйенсә кире борола, баяғы Ясы тау Һыртынан лапылдап кире кайтып китә; шуға күрә лә ошо дөйә ике тапкыр қаңғырып үткән Ясы таузы ундағылар *Дөйәтау* тип атайзар һәм әлегәсә Яйык менән Һакмар араһын шул Дөйәтау Һыртындағы Ясы дөйә юлынан гизеп йөрөйзәр... Йезекәй батырзың үле кәүзәһен артмаклаған ак Нар-дөйә, шулай итеп кире-кабат дала яғына Яйыкты кисеп сығып, кырт кына уңға — Йезекәй батырзың баш калаһы тарафына көнбайышкарарак — хәзерге Ырымбур -- Орск араһындағы таш оло юлдан күз йәштәрен супырлатып йүнәлә, хәзерге Бурансы ауылы ултырған Бүртә йылғаһы тамағына дүрт сакрымдай каларак, эпоста әйтелгәнсә, оло юлдың һул як ситендәге зур булмаған “бер түбәгә сүкте, ти”, — ата-баба йолаһы буйынса тап бына шунда кәзерләп ерләйзәр зә инде Йезекәй батырыбыззы, башы осона исеме язылған ядкәр-таш калкыталар. Серле ғәрәп хәрәфтәре сыйылмыш шул хәсрәтле языузың “...зүки” тигән күсермәһен укыусыға мәғлүм тарихсы-әзәрмәнебез Ф.Ф. Илбулдин етмешенсе йылдарза мин эшләгән “Ағизел” журналы редакцияһына килтереп күрһәткәйне; урындағы казактар ул изге зиратты “*Зюкәй*” (Йезекәй) тип тә, “*Икетас*” (Икеташ) тип тә атап йөрөтәләр, имеш... Бурансы ауылының Яйыкка терәлгән осондағы *иске* зиратта тағы ла бер тарихи комарткы “казанбаш” — Сыңғыз-хан нәселе һүләгүзәр Иранының башкорт императоры Казан-хандың кыуарып бөткән баш һөйәге тап ана шул етмешенсе йылдарғаса сал кылған араһында аунап ятканлығы ла мәғлүм. Уның тап шулай хан кәүзәһенән айырылған баш икәнлегә Ә.В. Туғандың “Ибн Фазландың юльязмаһы” тигән мәшһүр хезмәтендә лә сағыла: “Нуритдин²² Маңыт исемле бейзең бер принцка әйткән һүззәренә карағыз: “Кан сөйәге кийә деп, қандарды койған Сарайчык бабаңдың башын анда акелип койғанмын”. Ә.В. Туған тәржемәһе: “хан һөйәге бәхетһезлек килтерә тип, атайыңдың башын Һарайсыктағы зиратка илтеп куйғанмын” (“Ватандаш” журналы, 1997/11; 131-се бит). Үрзәге йөмләнең *иске* төрки катыш тел икәнлегенә иғтибарзы йүнәлтәйек тә, ундағы Ә.В. Туған яңылыш аңлаған *иске* төркисә “кийә” һүзенең “бит”, “ки”, “ғуй” тигән киҫәксә икәнлеген (кийә — уменьшительно-выделительная частица. — ДТС, 307-се бит) билдәләп, тексты инде ипләберәк укыйык: “Хан һөйәге бит тип, хандарзы куйған (ерләгән) Һарайсыкка²³ — бабаңдың башын шунда әпкилеп куйғанмын”... Әйткәндәй, шул тәңгәлдә Яйыктың уң яғындағы Һарт (урыҫса Ельшанка) ауылы эргәһендә атаклы “Үзбәк-хан зираты” ла бар имеш... Был тарихи комарткыларыбыззы замана бурзарынан — кызыл империя осоронда изгеләрзән изге *Бәндәбикә*, *Бабсак-баба* зираттарың, Асылыкүл буйындағы *Сураташтора* изге корамының ырын язуулы ташын хараплаған зәғиф рухлы археологтарзың нәүбәттәге баш-баштаклығынан курсаларға тейешбез:

*Бабаларзың изге тупрагының
Остого ла елгә осмаһын...*

Өммә һуңғы йылдарза Езекәй батырзфың да, ул үлтергән Туктамыш-хандың да кәберзәре үзебеззең Миәкә районы Илсеғол ауылы янындағы күршеләш ике тау башында икәнлегә асықланды.

²² Нуритдин — Йезекәй улы Нур-ад-дин (Моразым).

²³ Һарайсыкка — Кызыл-Һарайсыкка тигәндең кыҫкартып әйтелеше.

Башкортостан тупрағында мәңгел тыныслык тапкан императорзарыбыздың иң һуңғыһы тураһында бара һүз.

Алтын Урза дәүләтенең императоры Туктамыш-хан һәм шулай ук император дәрәжәһенәсә күтәрелгән Езекәй батыр тураһында ныклап кызыкһыныуым үткән быуаттың етмешенсе йылдарында мәшһүр “Үсәргән тәүәрихе”нән (Библиотека Башкирского филиала Академии Наук СССР, ИБ -- 2279, гәрәп графикалы кулъязма хәлендә) укып, икеһенең дә килеп сығышы үземдеке менән бер иш -- Үсәргән батшалар шәжәрәһенән, икеһе лә үзем кеүек үк үсәргән башкорто икәнлеген белгәс ныклап башланды. Салдарзан-сал тарихыбызга соксоноп сәсем ағарғас танырға тура килә: төрки донъяһында мәғлүм иң реаль, тарихи ерлекле, ышаныслы шәжәрә -- “Үсәргән тәүәрихе”, сөнки ул тәғәйен Урал -- Изел ерлегенән һәм унда беззең эраға тиклем XV быуатта башкорт-болғар дәүләтен нигезләүсә *Ишек* (икенсе бер язылыштарға *Ижек*) бабабызған башлана (1680 -- 82 йылғы башкорт ихтилалы етәксәһе бөйөк Сәйет Йәғәфәр Садиров бабабыз 1680 йылда күсертеп яззыртқан тәүәрихте карағыз: Бахши Иман. Джағфар тарихы, I, II, III том. Оренбург, 1993 -- 1997). Дөрөс, донъяла *үсәргән*, хатта *башкорт* тигән этнонимдарзың барлығын да белмәгән (йәки белергә теләмәгән) төрлө милләтле авторзар (һәм шуларға эйәреп башкорт ғалимдары!) Туктамыш-ханды -- Сыңғыз-хан токомло *татар-монгол* тип, Езекәй батырзы *маңғыт* (йәнәһе шул ук монгол!) тип тә, *куңғырат* тип тә язалар. Ләкин айнык тарихсыларға күптән үк якшы мәғлүм: Сыңғыз-ханды һәм уның кешеләрен хандың кан дошманы һаналған этнос исеме менән “татар” тип урыстар тамғалаған, ә сығышы менән башкорт (атаһы -- бөрийән, әсәһе үсәргән-каңғы башкорто) бөйөк бабабыз үзенең дәүләтен “*мәңге-ил*” (мәңгелек ил) тип атағанлыктан, халкы ла шул *мәңге-ил – монгол* исеме менән тирә-якка танылған. Езекәйзең маңғытлығы һәм куңғыратлығы ла бик ябай аңлашыла: *мәңге+т* (бында “т” -- күплек ялғауы) *маңғыт* (“мәңгеләр” мәғәнәһендә) һәм *каңғы* (шул ук *үсәргән*)+*ир-ат*=*каңғырат, куңғырат*. Тимәк, бер үк ерзә донъяны яуларға ынтылыуы һәм бер-береһенең канын койоусы йыһангирзәр *Сыңғыз-хан, Туктамыш-хан, Аһнактимер, Езекәй батыр* дүртеһе лә бер үк током -- башкортобоззоң Үсәргән батшалар шәжәрәһенән! (Шәжәрәһе карағыз: Йыһат Солтанов. Башкорт батшалары. Сыңғыз хандан алып Урыс дәүләтенә кушылғанғаса. Өфө -- 2007). “Маңғыт”тың үсәргән-башкорт икәнлегенә шик калдырмаусы дәлил -- “үсәргәндәр бабаһы”ның эпосыбызға “Маңғыт улы Мөйтән-бей” рәүешендә теркәләүе (Башкорт халык ижады, VII том, Өфө -- 2004, 258-енсе бит). Әйткәндәй, быйыл ғына бер мәғлүмәтнамәгә юлыктым: Қазақстан Мосолмандар берлегенең вице-президенты, Алматы кала адвокаттар коллегияһы ағзаһы Корбанғәли Юнысовтың Әзәм пәйғәмбәрзән алып 96 быуынға еткерелгән шәжәрәһе. Тәүге 65 быуыны кәзимгесә фәстерелеп, Мөхәммәт пәйғәмбәрзе лә биргән гәрәп шәжәрәһенән өзөктә ялғау булһа ла, 66-нсынан кала быуындар үзебеззеке -- әле әйтелгән Үсәргән батшалар шәжәрәһенең айырылғыһыҙ киңәге (кайһы бер исемдәр генә бозола биргән). Әммә унда әле һаналған дүрт бөйөк затыбыз һәм уларзың токомдашылығы тураһында миңең фекерзе дөрөсләүсә киммәтле мәғлүмәт бар:

“Идегей (1352-1419), Тимур и Тимучин- Чингизхан восходят к одному общему предку которого звали Кайдада. У Кайдады был сын Байсункар, от которого было 9 сыновей. От потомков старшего сына Нотакына родился Кадаркай отец Эмира Идегея. От потомков третьего сына Кайдады родился Эмир Тимур. От потомка четвертого сына родился Тимучин, избранный ханом, под именем Чингизхан. Согласно закона утвержденного Чингисханом только его прямые потомки вправе были быть ханами. По

этому Идегей и Тимур не претендовали на титул Хана, а были Эмирами. Но они оба и их потомки всегда учитывали что *Тимучин, то есть Чингиз Хан происходит от 4-го сына, тогда как Идегей от первого, а Тимур от 3-го сына их общего предка*. А по лестничной, используемой только тюрками, системе наследования трона, власть переходит от отца к старшему сыну, затем второму сыну и так далее пока все живые сыновья не закончат свое правление. За тем наступает очередь сыновей старшего сына, после них сыновей второго сына и так далее, каждое поколение правителя обязано было править согласно своей очереди. Тимур нарушил этот тюркский принцип наследуемой по лестничной системе власть, ее фактически узурпировал, при избрании его на трон Хана: вместо того что бы уступил трон тому, кому следовала по закону лестничной системе наследования. Это нарушение, прецедент использовался часто в кризисные моменты истории Золотой Орды, и других татарских государствах после распада Золотой орды. Так например после смерти Хана Тауке, вместо созыва общего курултая и выборе законного единого хана в соответствии с лестничной системой выборов, бии всех 5 жузов страны избрали себе своих ханов, разрушив единое государство на пять. Жузы каракалпаков и киргизов видимо уже окончательно отделились от трех других, которые составляют нынешний Казахстан”.

Бабабыз Сыңғыз-хандың тышкы киәфәте дә тарих фәнендә безгә тылкылған кытай һүрәттәрендәге “типик монгол” түгел, ә V быуатта шул ук кытайзар тасуирлап калдырған “зәңгәр күзле, ерән сәсле” үсүн-үсәргәндәрзекенә тап килә; хәзерге урыс ғалимы ла кушкуллап раҫлай быны: “В сохранившихся старинных документах, -- ти ул, -- существуют описание **Чингиэ-хана: высокий, стройный, с каштановыми волосами, голубыми (по другим данным -- зелеными) глазами и широкой окладистой бородой**. Скажем, не вполне типичный облик для монгола.

Кажется удивительным, но и в описаниях внешности многих основателей тогдашних правящих династий (Рюрик, Аспарух, Меровет, Юстиниан), фигурирует схожий внешний облик. То есть основания считать, что эти создатели династий, упоминаемых впоследствии как “царские”, относятся к одному и тому же старинному правящему роду или правящим родам” (Александр Горохов. Белый царь). Йәғни зә ки уларзың бөтәһе дә “Үсәргән батшалар шәжәрәһе”нең емеше булып, ни бары төп олондан (башкорт-болғарзан) ярған ботактарға ғына башкалана.

Тәғәйенерәк карағанда, өсгәрәк килтерелгән бөйөк дүрт шәхестең уртақ бабаһы (К. Юнысов шәжәрәһендәге Кайдада, дөрөсөрәге Кай-дәдә -- Бүрә-баба) Үсәргән батшалар шәжәрәһендәге (ул “Башкорт батшалары”нда тулы бирелгән) **26-нсы** номерлы реаль шәхескә -- шам Кыуат (рәсми тарихтағы Кубад, батшалык итеү йылдары 488-496 һәм 499-531; “шам Кубад 23 йыл шам будды, Фирдәүси хөкөмөнөң заманында ине”, -- “Үсәргән тәүәрихе”, 39-ынсы бит) тигән бабабызға тап килә. Шуның балаларының берәһенән, өсгәрәк әйтелгәнсә, бөйөк Сыңғыз-ханыбыззы биргән тармак айырыла, бына ул: “27. Шам Кыуат улы ...нау...н (асык укылмай), уның улы Жуанир, уның улы Шаһриар, уның улы Мирза-алып, уның улы Һәрмүз (Хормозд III, 457-459 йй.), уның улы Тиаяч, уның улы Жабин; һәм йәнә Жуанир менән бер туған (Ба)һрам, уның улы Ғам, уның улы Сиавуш. -- 28. Ғали хан бин Сиавуш. -- 29. Ташбуға хан. -- 30. Хан Суман. -- 31. Хан Күсләк. -- 32. Хан Айтуп. -- 33. Хан Тимерил. -- 34. Хан Байкә. -- 35. Хан Ылаусы. -- 36. Хан Байсиуб. -- 37. Хан Кара. -- 38. Хан Арғырд. -- 39. Хан Кол-алып. -- 40. Хан Байжума. -- 41. (?). -- 42. (?). -- 43. Хан Турмали. -- 44. Турғай Сәхин. -- 45. Тумаул Мәргән. -- 46. Дуинбиан. -- 47. Хан Буртан. -- 48. Хан Буян. -- 49. Тукан-хан (Темәсийән-

Сыңғыз-хандың йәш сағында *Туканда* -- *Аркайымда* торғанындағы ләкәбе; шул төбәктән Көнсығышқа касып китеп, көс-кеүәт туплағас, тирә-як дала халыктары, шул иҫәптән Башкортостан батшаһы Муйтән-бей һәм уның бер туған кустыһы Майкы-бей етәкселегендәге башкорттар, үззәренең шул кан кәрзәше Темәсийәнде ак кейеззә йһангир *Сыңғыз-хан* итеп күтәрәләр). -- **50. Уның улдары:** а) **Жужи-хан** (Яусы); б) **Хан Кабил** бин Тукан; в) **Хан Крыл** (*Кейек*) бин Тукан, уның улы Хан Котби; г) **Хан Тули**, уның улы Хан Худукәтули бин Тули, уның улдары Хан Куян, хан Турғай, хан Байду, Абғай-хан...

Шәжәрәлә шул ук шам Кыуаттың балаларының беренәнән бөйөк Туктамыш-ханды ла, уның кан дошманы Езекәй батырзы ла тыузырған изге Баба Төкләсебеззә тармағы дауамлана: **2)** шам Кыуат улы **Нуширван Фәзел** (*Хосров I*, 531-579 й.й. "Нуширван... 20 йыл шам булды, уның шаһлык кыры: Төркөстандың мәшриғенән Һиндостан мәғрибенәсә уның хөкөмөндә булды". — 39-сы бит). — **28. Бируз** бин Нуширван Фәзел (*Хосров II*, 628 йылда үлгән). — **29. Шырау-ир** (был осорза Бируздан калмыш тәхет өсөн канлы тартыштар булып, 628-632 йылдар араһында тәхеттә бер-бер артлы *ун батша* алмашына. Йездегирд III [632-652 й.й.] тигән кемдер берәү тәхетте биләп алғас, *сәсәндәр* нәселенән булған был *Шырау-ир* үзенең алыс бабаһы *Бәк-сәсәндең* тыуған еренә — *Туран иле Башкортостанға* касып кайтып, сал **Көн-Өфө** [*Тура*] калаһындағы ата-баба тәхетенә ултыра: бының тап шулай икәнлеген Шырау-ирзәң бүләренең шәжәрәләгә "*Туран Дархан*" тигән батшалык ләкәбе дәлилләй. Күрәһегез, Шырау-ирзәң **Дары** исемле данлы бүләһе Туран [Башкортостан] дәүләтенең баш калаһы **Өфө** тәхетендә нығынған һәм "*Туран Дары-хан*" батша ләкәбен алған, шунан һуң уның нәселдәре лә быуындан-быуынға "*дары-хан*" — *тархан* ләкәбен йөрөтөп, башкорттоң *тархандар катламы* барлыкка килгән. Туран Дары-хандың карт-картатаһы Өфөгә кайтқан баяғы 632 йыл менән Туран Дары-хан араһында әзәмизәрзәң ике быуын ғүмере 50 [25+25=50] йыл ятқанлыктан, Туран Дары-хан бабабыз Өфө тәхетенә яқынса 682 [632+50=682] йылда ултырған булырға тейеш). — **30. Шәһриәр**. — **31. Аршир**. — **32. Туран Дархан** (*баяғы Туран Дары-хан*, йәғни Туран иленең Дары исемле ханы, тигән һүз; тәхете, әйтеп үтеүебезсә, **Көн-Өфө** — *Тура* куш калаһында). — **33. Жәзир Жир**. — **34. Әбү Алсак** ("Алсак-ир бер заман Баратурз дархандың калаларын яулап алды, зур ил яһаны. Ғайәт шөкәтле һәм Искәндәр-сафиуллаға тиң хан ине". — 58-се бит). — **35. Солтан Ғошман** бин Әбү Алсак (Ғошманлы төрөк империяһын нигезләүсә, төрөк солтандарының бабаһы). — **36. Солтан Жәләлитдин**. — **37. Әзһәм**. — **38. Баба Төкләс-бей**. — **39. Трә (Тура)** бин баба Төкләс (*Тура-хан*, XII быуат. Был Тура-хандың кәбер кәшәнәһе уның баш калаһы булған Өфөнән алыс түгел Шишмә районының *Түбәнге Тирмә* ауылы эргәһендә әлегәсә һақланған, архитектор-белгестәр уның королошон ысынлап та XI-XII быуаттарға карата — Б.Г. Калимуллин. Башкирское народное зодчество. Уфа, 1978; 114-се бит. Боронғо башкорт тәүәрихсәһе *Кызрас Муллакаевтан* заманында атаклы П.И. Рычков [Топография Оренбургской губернии, 372-373-сө биттәр] язып алғанса, "хан Тура бин баба Төкләс озонлоғо ун сакрымға һузылмыш бөйөк **Өфө** калаһының азаккы ханы булған"). Комарткынан ап-асык күренеүенсә, башкорт батыры Йезекәйзәң дә, Сыңғыз-хан, Туктамыш-хан, Акһак Тимер кеүек үк, һиндәйзәр татар-монгол кәүеменән түгел, ә Үзәргән (башкорт) батшалар шәжәрәһенән сыққанлығы төрлө сығанактарзан дөрөсләнде. Инде батшалар шәжәрәһен йәнә Үзәргән тәүәрихендәгесә дауамлайык: -- **40. Уның (Тура-хандың) улдары:** а) **Бәрзәбәк солтан бин Тура** йәки **Нармуыйынлы Бәрзәбәк** ("Үзәргән тәүәрихе", 53,57-се биттәр) һәм б)

Казансы бин Тура (йәйәләр әсендә иҗкәртеп китеү урынлы: Башкортостаныбыздың хәзерге Аҗкын районындағы Казансы -- ошо бабабыздың ауылы). Әле генә а) һәм б) билдәләре аша килтерелгән ике уландан тап беззе нык кызыкһындырган ике затыбыздың шәжәрә ботактары фаһлана: **а) 40. Бәрзәбәк солтан бин Тура** йәки **Нармуйынлы Бәрзәбәк** (Үҗәргән тәүәрихе, 53, 57-енсе биттәр), уның улы **Киас-хан**, уның улы **Тукхужа-хан**, уның улы **Туктамыш-хан** (Туктамыш-хан макәме [төп йорто] Сирмешән [Сәрмәсән], Кармасан буйында ине һәм ул йәнә *Изел — Яйык араһында* сәхрә тарафында *Үзән*²⁴ һыуында булды һәм уның һыуы әсе булғанлыктан, сак сызаны, тизәр. Ул вакытта яз һыу ташканда алып калып, бер сула тормош иттеләр: шунда хан йортоноң кибла тарафында бер шәре-хауыз²⁵ бар ине, яз көнә казып һыу ебәрерзәр ине; һыуы татлы булғаны өсөн шул хауыздың кибла тарафында ябыулы бинанан *Мәсет-һарай* төзөнә, хозур шәһәр булды²⁶. Һуңынан **Йедәк**²⁷ **бәк** менән араларында һуғыш-кырылыш булғас, ул ерзән китеп, *Сирмешән [Сәрмәсән]* һыуында йорт тотто, *кәбере шундалыр*; ул корбандыр — *Йедәк [Йезекәй]* уғынан ул тәхет кисте, тизәр”. — 53-сө бит. Тимәк, бөйөгөбөз *Туктамыш-ханды*, уның тыуған һәм һуңғы торған төйөгә *Сәрмәсән* тирәһенә, ә анығырағы, шуға якын *Төйлән*, йылғаһы буйына һөжүм кылып, икенсе бер бөйөгөбөз -- үзенең кан кәрзәше *Йезекәй батыр* үлтергән). — **44. Уның улдары: Жәләлитдин, Сәғидалитдин, Кадирбирзә, Хакбирзә** (һ.б. күптәр)...

Туктамыш-хандың әсәһе, Езекәйзеке кеүек үк, башкорттоң Каңғы (Куңғырат) ырыуынан икәнлегә сығанактарза сағылған; ә хандың үзен гәрсә “Сыңғыз-хан нәселенән” тип язып килһәләр зә, атаһынан артабанғы шәжәрә һузымын күрһәтә алыусы юк -- тарихсылардың көллөһә лә “Яусы (Джучи) токомдарының береһенән булһа кәрәк”, тигән билдәһезлеккә төкәтеп сикләнәләр, ә “Үҗәргән тәүәрихе”нә хатта башкорт тарихсыларының да күпселегенең “теһе үтмәй”. Филологтарыбыз за был “сәйер” Туктамыш исеменең асылын аңлатканы юк, ә гәмәлдә унан башкортлоқ аңкый: **Төктө Мышы** (Төклө Мышы) -- Туктамыш, атаклы **Мышы Улы** (уны бозоп Мөшәүле тип язып йөрөтәләр) һымак ук! Төктө (төклө) -- мал-мөлкәтле, етеһле, бай тигән һүз, шунан килә үҗәргән бабалар исеме Баба Төкләс, Муйтән (төклө тән) һәм мәкәл-әйтемдәребез: “Ат аунаған ерзә төк кала” “Төклө аяғың менән” һ.б.... Йәш Туктамыштың Алтын Урзанан Акһактимер канаты астына боҗоуының сәбәбен дә “нәсәлдәше” Урыс-хан менән тәхет өсөн тартышыуы итеп аңлатыусандар, ләкин әш башкасарак: Ак Урза²⁸ ханы Урыс-хан күрше Күк Урзаны²⁹ үзенең урзаһына кушырға яҗкынғас, Гаффари тигән боронго автор языуынса, Маңғышлак бөрийәндәренең бейе Тук-хужа, йәғни Туктамыштың атаһы, быға каршы төшә һәм шуның өсөн Урыс-хан тарафынан үлтерелә, ә Туктамыш Акһактимер ярлыкауында котола.

... һәм б) **40. Казансы** бин Тура. Уның улдары **1) -- 41. Ислам Киә** бин Казансы, **2) - 41. Карадә Киә** бин Казансы (“Изел -- Яйык араһында хөкөм һөргән”, 54-енсе бит). -- **42. Котло Киә** бин Карадә Киә (мосолманлык исеме Рәхмәтелғәбид). -- **43. Йедек (Езекәй)** бин Рәхмәтелғәбид (“хан Бурак [тәхеттә 1422-1427 йй. -- Й.С.] Сарайчыкта ине. Гәйәт алып кеше ине. Кан кәрзәше [әсәһе яғынан. -- Й.С.] Йедек унда бей ине. Унан

²⁴ Үзән йылғалары хәзерге Саратов өлкәһендә башланып, Қазақстанға ағыла.

²⁵ Хауыз — һыу йыйғыс сокор, хәзерге Ырымбур өлкәһенең Биләй районындағы тарихка билдәле *Коро-күл* булырға тейеш.

²⁶ *Мәсет-һарай* калаһы — Туктамыш-хандың Яйык буйындағы баш калаһы.

²⁷ Йедәк — *Йезекәй (Едигей)* батырыбыз.

²⁸ Яусы (Джучи) ылысының көнсығыштан Изелгәсә яртыһы.

²⁹ Яусы (Джучи) ылысының көнбайыштан Изелгәсә яртыһы.

(Йедек-Езекәйзән. -- Й.С.) Мансур тыузы, Мансур за алып кеби булды. Хәсәт итеп, дәдәһе Буракты аңһызған үлтерзе [1427 йылда. -- Й.С.]”, 55-енсе бит); **3) -- 41. Ду(к)с(а)ба (Туксаба)** бин Казансы (“Изел — Яйык араһында хөкөм һөргән... Туксаба-хан заманында Буйат-бей — бей ине”, — 54,62-се биттәр; шәжәрәне күсерәүсе был урында “Ду(к)с(а)ба”ның ике хәрәфен — йәйәләр әсендә күрһәтелмеш “к” һәм “а”-ны яңылыш төшөрөп калдырған; шуға күрә дөрөсө “Туксаба” булып). -- **42. Муйтән-бей** бин Туксаба... Бөйөк шәжәрә олонобоз ошолар шанлы Муйтән-бей бабабыз аша үтеп, әлегәсә йәшәп килгән бик күп тармактары, шул иһәптән был юлдар авторының 67 быуынға еткән тармағын да кәүзәләндәрә.

Һорау тыуырға мөмкин: Үсәргән батшалар шәжәрәһе Ишек баба йәшәгән б.э. тиклем XV быуаттан ук башланған икән, ниһә уның быуындары шул 35 быуат һузымына тиңәлмәй, ә был аңлатмалар авторының шәжәрә тармағы осланған 67 генә быуынды сағылдыра? Дөрөс һорау, сөнки ул 35 быуат әсендә әзәмдәр ғүмере 140 быуын аша үтергә тейеш. Әммә язма шәжәрәләрзең бөйөктәрәнең үзенсәлеген онотмайык: тарихилыктан алдағы осорзар, быуындары тулайым теркәп бөтөү мөмкин булмағанлыктан, күпмелер арауык хакимлык иткән батша нәсәлдәре (династиялары) башлыктарының ғына исемдәрән атай һәм ул арауык бер юлы 300 йылды ла (мәсәлән, Михаил Романовтар осоро) һәм 1000 йылды ла (мәсәлән, Локман-Хәким осоро) тәшкил итергә мөмкин, ә даталар менән билдәләрлек тарихи осорзар шәжәрәнең һуңғарак өлөшөндә булыусан. Бының миһалын боронғо шумер шәжәрәләрендә, Тажитдин Ялсығол Башғорди һ.б. шәжәрәләрендә күрәбөз, Үсәргән батшалар шәжәрәһенең тарихилык өлөшө иһә Мидия батшаһы Кииксарув хакимлык иткән б.э. тиклем 625-585 йылдарзан башлана.

“Үсәргән тәүәрихе” нән әле һосолған мәғлүмәт буйынса, Алтын Урза императоры Туктамыш-хандың тыуған һәм һуңғы төйөгә Сәрмәсән һәм Кармасан һузылары тарафында булған, Езекәй кулынан китеүе лә, кәбере лә шундалыр. Боронғо заман авторларына шул яктарың эрерәк һузылары ғына билдәле булып, вағырактары исемһез акканлыктан, шәжәрәбөззә әйтелгән төбәкте якынса -- “шундарак, шул тирәлә” тип аңлайык. Был, бәлки, әсәһенең иленә -- Каңғы ырыуы башкорттарының еренә кайтып босқан хандың әзенә төшмәһендәр өсөн, юрый аймылыштырылғандыр. Ә бөгөнгө тарих фәһе ысынлап та аймылыш: Туктамыш-хандың был төбәккә қасып килеүенең сәбәбе булған 1395 йылғы қанлы һуғыштың урынын да, тар-мар қылынған хандың аз һанлы ярандары менән қайһы һузы қисеп сығып қайһы тарафқа олағыуын да бутайзар. Қабул қылынған рәсми рақлау буйынса, Акһактимер Туктамыш-ханды йәнәһе **Изелдең** (Ағизелдең түгел!) **һул** ярындағы **Увек** (хәзерге Саратов қалаһы һәм **Увек** тимер юл станцияһы янындағы **Увек** тауында булған) қалаһында қыйратқас... -- уф! тарихсылар йә күрмәгән, йә күрергә теләмәгән ошо буталсықты сисәйек: **Увек (хәзерге Саратов)** қалаһы Изелдең **һул** ярында түгел, ә **уң** ярында урынлашқан! Шул ук тарихсы маһирзар йәнә лә шул фарсы-ғәрәп сығанактарынан аңлатып языуынса, тар-мар қылынған Туктамыш-ханыбыз, имеш, баяғы “һул ярзағы Увек-Үкек” тән (бында тағы аймылыш -- айырым ике қаланы, “Увек”те һәм “Үкек”те, бер үк қаланың ике төрлә аталышы итеп берләштерәләр!) Изелдең, тимәк, *уң* яғына қисеп сығып, тимәк, *көнбайышка* табан олаға ла *Себергә* -- *Төмән* төбәгенә барып боға һәм 1405 йылда шул Себерзең Төмән төбәгендә үлтерелә..., ләкин *Себер*, әгәр зә яңылышмаһам, бөтөнләй қиреһенсә, Изелдән шөйлә *көнсығыштарак* түгелме ни?!. Ә асылда ошолар күзаллана: ханыбыз, Акһактимер яуына қаршы Кафқазда уңышһыз һуғышқас, Изелдең уң яры буйынса һуу үренә бер туктауһыз сигенеп (артынан Акһактимер яуы әйәреп), шул **уң** ярзағы баяғы Увек

(хәзерге Саратов) тәңгәләндә Изелдең һул ярына -- тарихи Башкортостан тупрағына кисеп сығып, күп аралар үтеп, хәзерге Өфө эргәһендәге Турбаслы кисеүенән Ағизелде ашып, мәркәз калабыз Өфөккә (ғәрәпсә хәрәфле кулъязманан яңылыш, ундағы “ф”-ны “к” тип укып, “Үкек” тип язалар) урынлаша, булған ғәскәри көстөрөн шунда туплап, тап шул калабыз эргәһендә Акһактимер яуы менән дәһшәтле бәрелешә лә (“Башкорт батшалары” тигән китабымда язғанмын), тамам тар-мар кылынып, Ағизелдең һул ярына кисеп сығып көнбайышка (сығанакта “Болғар тарафына”) -- әйтелгән Сәрмәсән -- Кармасан -- Дим йылғалар арауығына каса (карағыз: Йыһат Солтанов. Туктамыш-хан, Ялык-бей һәм Акһак Тимер. “Шоңкар” журналының 1998 йыл 3 -- 4-енсе һандары). Урыс теленә аузарылған боронғо фарсы сығанактары ла (Йыйынтык: Извлечения из персидских сочинений собранные В.Г. Тизенгаузенем и обработанные А.А. Ромаскевичем и С.Л. Волиным. М. -- Л., 1941) тап ошо юсыктан һөйләй:

“Из “Книги побед” Шереф-ад-дина Йезди. Рассказ о выступлении Тимура в набег (илгар) вслед за Токтамыш-ханом. Прибыв к месту переправы через Итиль (Ағизел. -- Й.С.) называемому *Туратурской* (Турбаслы. -- Й.С.) переправой... он дал сыну Урыс-хана, Койричак-оглану, отряд..., велел ему переправиться через Итиль (Ағизел. -- Й.С.)... Войска подобные судьбе, поспешив по пятам неприятелей, дошли до *Укека* (Өфөк -- Өфө. -- Й.С.) и многих из них убили... Большую часть их взяли в плен, а немногие из них бросились на плотках в воду и переправились на ту сторону Итиля. Токтамыш-хан бросил ханство, дом и все, что имел... и, опасаясь за жизнь свою, с несколькими людьми бежал, ушел в сторону *Булара* (Башкортостан көнбайышына, ә көнсығыш тарафтағы Себерзең Төмән төбәгенә түгел! -- Й.С.) в *лесистую местность* (ул яктар әлегәсә урманлы. -- Й.С.) и спасся от львиных когтей”. Һәр хәлдә, һуңғы төбәк үзебеззең Сәрмәсән, Кармасан, Дим йылғалары бассейнына тура килә һәм бының да сәбәбе бар:

“Аноним Искандер. Рассказ о царствовании Токтамыша, сына Туй-ходжи-оглана. Мать его была Катун-Кунчек из племени (насл) *Конгурат* (тимәк, үзебеззең **Каңғы** ырыуынан! Шуға ла әсәһенәң тыуған яғына -- Асылыкүл тирәһенә һыйынған. -- Й.С.). Он был царем способным, храбрым, с хорошим обращением, красивым. Справедливость и хороший характер его общеизвестны. Однако из-за неблагодарности, которую он проявил по отношению ко двору Тимура, все его хорошие качества и похвальные свойства пропали и погибли... он оказался на границе гибели и исчезновения, лишился крови и дома и, наконец, умер... 807 г. (=10.VII.1404 -- 28.VI.1405) в пределах *Тулина*”. “Списки устроителя мира” тигән әсәрәндә Ғаффари за шуны ук яза. Тик фарсынан урыссаға аузарылышты баһмаға әзерләп эшкәртеүсә баяғы икәү, Төйлән тигән йылғабыздың донъяла барлығын белмәгәнлектән, берәз баш ваткандан һуң, был “Тулин” ды, ул, “моғайын, Себерзәге “Тюмен” дер”, тип бутап аңлатқан да һөзөмтәһе башка тарихсылардың да хезмәттәрәндә нығынған, шул аркала Себерзең Төмән төбәгендә хатта “Туктамыш-хан кәбере” лә моронлаған...

Батша ерзәрән барып күрәү, мәсьәләгә асыклык керетеү күп йылдар буйына тынғылык бирмәһә лә, форсаты сыкмай ине. Ниһайәт, ошо 2009 йылдың сағыу көнлө 18 октябрәндә көткәнем алдыма килде: башкорт халқы, тарихы хақына физикәрләнеп йәшәгән узаман Әнүәр Мансур улы Йомағолов үзенең “тимер арба”һында елдертеп алды ла китте; 400 километр юл гизеп, күрәһеләребеззе күреп, ишетәһеләребеззе ишетеп, йөрөгән аякка йүрмә йоктороп кайттык -- һауаплы хәстәре өсөн зур рәхмәт уға.

Әлшәй районын иңләп килеп Димгә койған **Төйлән** йылғаһы буйында, Казан ауылы тирәһендә гизәбез -- ханыбыз тап ошонда үлтерелгән. *Төйлән* атамаһы үзе --

төйәклән, төйәкләнеү урыны тигән һүззәр, уны, бәлки, Туктамыш-хан үзе кушкандыр. Тәхетенән гәжәп матур, ер-һыу бай, борон заман бигерәк тә хозур булгандыр; тәхетенән язған императорыбыз ул шомло көндә, моғайын, ошо һокланғыс сәхрәгә һунарға сыккандыр, сөнки Ибн-Гәрәбшаһ яза: **“Тохтамыш был убит Едигеем не в правильном сражении, а во время предательского ночного нападения, когда находился один без войска в загородной местности”**. Тимәк, торған һарайынан ситтә, ошонда. Ә кайһы тәңгәлдәрәк булған һарайы?

Шуныһы якшы мәғлүм: Ғаязитдин (мосолманлыҡ исеме) Туктамыштың Изел аръяғындағы баш калаһы *Һарай* аталған, шунан һуң ул Изелдең бирьяғында Яйык буйындағы баш калаһын да *Мәсет-Һарай* исемләгән. Бындағы калаһы ла, моғайын, *Һарай* булгандыр. Калғанмы шуның эзе? Калған, бар, тип әйтә алабыз -- ошо ук төбәктәге *Һарай* ауылы! Ул Казан ауылынан Торонтайыш аша көньяк-көнбайыштарак урынлашқан, унда юл, имештер, таузар араһындағы хәтәр кысыктан -- *Хан тарлауығынан* үтә. Үзебез күреп ышандык: Кафказ тарлауыктарын хәтерләткән тәрән аралык икән был, борон заман әзәм аяғы баһмаған төбәккә илткәндәр. Юлыбыздың тап осонда хәзәрәге *Һарай* ауылы, тәрән үзәнгә кысылмыш *Курсак* исемле һыузы буйлап ултырған. Ә тарлауык асылған ерзә күккә ашқан ике бейек тау, улар, ике карауылсылай, бөтөн тирә-якка өҫтөнлөк итә -- йәтеш карауыл таузары! Арғы башка һағауыл куйһаң, дошман-фәлән үтеп керерлек түгел, урынды хан якшы белеп һайлаған, тип һөйләнәбез. Йылға исеме дә дөрөсләй быны: *Курсак* кеше аяғын баһтыртмай курсау урыны (заповедник) тигән һүз... Тарлауыктан төшкән юлдың тап осонда тупакланып (тупикланып) өзөлөүе дә юктан түгел...

Тәхетенән тибәрелгән бөйөк шәхесөбез бында, әлбиттә, йән асырап кына ятмаған, ә юғары һакимиәт тәзгенән кире кайтарып алыу йәһәтенән Акһактимер-йыһангирзәң “кылын тартқан”. Шәрәф-әд-дин дә яза: *“Тимур обещал Тохтамышу, по окончанию предпринятого похода в Китай, поддержать военной силой его притязания на золотоордынский престол: “После этого похода я, с Божьей помощью, опять покорю улус Джучиев и передам ему”*. Тик Акһактимер Кытайға йүнәлмеш һуғыш сәфәрәндә вафат булып, шунан йылдам файзаланмыш Езекәй батыр кәрзәш көндәшенән арыһыу сараһын күрә: әлегә Төйлән буйында аңдып тороп, зәһәр әжәл уғын атып, қан дошманы Ғаязитдин Туктамыштың шанлы ғүмерен өзә...

Әлегә “Үсәргән Тәүәрихе”ндә Төркиә дәүләтен һәм уның солтандарын башлап ебәрәүселәрзәң дә Өфөнән сыкқан башкорттар икәнлегә нәүбәттәге бүлектә шәжәрәләп бирелгән.

1999

Башкорттар һәм төрөктәр

Боронғоларыбызды беләбезме?

Аяк аһтыбызға ятқан, әйеләп кенә алыузы көткән катлам-катлам катмарлы, меңәр йыллыҡ фәһемле ғәзиз тарихыбызды, исебәз зә китмәйенсә, тапап йөрөй бирәбез... Әйеләп алыусыны иһә күрмәскә дә ишетмәскә тырышабыз, йә булмаһа, ауыз йырып

көләбез. Әрһезлеген уғата туктатмаһа, фәкир-фокор аңыбыздың кимәленән оторо башы сурайып сығып торһа, сукмар һаплап соңкаһын сыңлатабыз...

Үзем һымак уҡ кәзимгесә белемле, үземә карағанда ла киң күңелле һәм әскерһез йәштәшем бар — гәзит әшендә күзе сыккан күренекле журналист. Айнык сағында әллә ни өн өнәмәүсән шул уҙаман, сак кына “төшөрөп” алдымы, осратканы ғына һайын теле асылып китеп, теңкәгә тейгес бер үк мәрәкәһе менән һиңкәзетә:

Һе! Башкорт гегемонсыһы! Беренсе башлап атты өйрәтөүселәр һәм һыбайланып менеүселәр, тәгәрмәсле арба яһап егеүселәр, металл иретеп койоусылар һәм иң боронғо Аркайым тәгәрмәскалаһын короусылар — *башкорттар булған*, тиһең инде һин, ә?! Ха-ха-ха! Ну шыттыраһың да инде һин, әй!

— Ни эшләйем һуң? Ысынлап та, шулайын-шулай булған бит!

- Шулайын-шулай булғанда ла шаулама! Кеше ышанмаһлык һүҙе, дөрөс булһа ла, һөйләмә, тип әйткәне бар за инде Мостай Кәрим ағайым! Гегемонсы!

“Гегемонсы” тамғаһынан шаңкыбыраҡ, күбеһенсә телемде тешләп уҙам, сөнки “башкорттоң тарихы 1917 йылғы Бөйөк Октябрь революцияһынан һуң ғына башлана” тип миңрәүләтелгән “зыялы” быуындың вәкиленән артыҡ нимә көтөргә? “Нигилистар” тип кенә үзенә хас мәрғән нарыклай торғайны бындайзарзы зирәк аҡыл ағайыбыз Локман-Хәким Ғиләжев...

Диңгез аръяғында яткан кәрзәш халыҡ төрөктәрзә безҙеке ише “нигилистар” бармылыр, булһа әгәр, нисек аталаларзыр — асыҡ кына белмәйем. Әммә инде үзебезгә килгәндә, донъя-ғаләмәбезҙең үзе менән үк бер йәштәге тип әйтерлек сап-сал Урал бөркөтө — иң боронғо халыҡ була тороп та, үзебезҙең үк бик боронғоно бер һаплам еп озонлок та күз аллай алмауыбызды таныйыҡ та урта быуаттарза ғына үз алланып тәпәй баһқан кан кәрзәшебез төрөктән был йүнәләштә әллә ни күпте көтөүзән тыйылайыҡ...

Туғандарса тураһын ғына әйткәндә, төрөктә лә “башкортса” хәл икән шул: үззәренең Ғоһман дәүләтен беренсе башлап короусыларзың төбөн-тамырын әлегәсә асыҡлап бөтмәгәндәр, милләт өсөн был бик мөһим башланғыс осор фәкәт еңелсә имеш-мимеш, риүәйәт һәм легендалар рәүешендә генә һөйләнөп килә икән (М.А.. Гасратян, С.Ф. Орешкова, Ю.А. Петросян. Очерки истории Турции. М., 1983, 18-се бит. Артабан “Очерки” тип алына). һәм Төркиә тарихын, төрөктәрзәң үззәренән дә бигерәк, сит ил тарихсылары яҙғанлыктан, күбеһенсә шуларға таянабыз.

742 йылда Көнбайыш Төрки Кағанат колатылғас, Уралдан Урта Азияға һәм һуңыраҡ унан — хәзерге Төркиә биләгән Кесе Азияға тарихсылар тарафынан “төрки-оғуз” тип аталмыш ырыузарыбыз ағыла. Ә был ырыузарзың тәғәйен исемдәре, шулай уҡ хәзерге Төркиә еренә (Анталияға) улар кайҙан һәм ни сәбәпле килгәндәре лә аҙмы-күпме билдәле: “...Четыре тюркские племени — печенеги, баджгарды, нукарда и баджна в результате ожесточенных сражений с огузами, кимаками и карлуками ушли из Приаралья и оказались в Малой Азии. Около 932 — 933 гг. эти племена вторглись в пределы Византии” (Агаджанов С.Г. Очерки истории огузов и туркмен Средней Азии IX — XIII в.в., Ашхабад, 1969). Бындағы “печенег” (йәки “баджна”) һәм “баджгард” (башкорт) — бик боронғо башкорт-бәжәнәк кәбиләһенең ике сатак-ырыуы ул, ә “нукарда” (нуғай-урза) — уғата боронғораккы Үсәргән-Каңғы кәбиләһенең сатак-ырыулары булып, йыйыныһы саф башкорттар икәнлегә һәм уларзың Башкортостан көньяғынан (“Арал яғынан”) күбыныулары ап-асыҡ. Шулар араһынан тарихсылар яҙған Кыныкы (Каңғы) кәбиләһенең (башкорт каңғылары!) бер сатағы булған һалыйыуыт ырыуы (башкорт һалыйыуыттары!) бер осорза ифрат та кеүәтләнеп, XI быуаттың икенсе

яртыһында Урта Азиянан алып Урта дингезгәсә йәйрәп ятмыш “Бөйөк Һалыйуыт” империяһын төзөй.

XI — XII быуаттарға улар катарына алыс төньяк-көнбайыштан (Уралдан!) тағы ла бәжәнәк (Башкорт!), уз (Үсәргән!), коман (Кыпсак!) кәбиләләре эркелә (бөтәһе лә башкорт бабаларыбыз!) Һәм хәзерге Төркиә дәүләте биләгән ер кәүемдәренең дә телдәренең баяғы башкорт ырыулары телдәренең тәҫирендә төркиләшеүенә — хәзерге төрки телдәренең “оғуз төркөмө” хасил булуына килтерә (“Очерки”, 4 — 5-се биттәр). Беренсе бөйөк тюрколог Мәхмүт Кашғаризың 1072 — 1078 йылдарға язып тамамланған төрки телдәре һүзлегендә: “иң еңел (йәғни катнаш. — Й.С.) тел — оғуздар теле, иң дөрөҫ һәм иң шәп тел — тухси (йәғни “Туксаба” оранлы Үсәргән. — Й.С.) теле һәм яғма (?) теле, — тип яза — уйғурлар иленә тиклем үк һузылған арауыктағы Или, Иртыш, Йомар (Һамар. — Й.С.), Изел йылғалары буйындағы (боронғо Башкортостандағы! — Й.С.) халыктарзың да телдәре — дөрөҫ төрки”. Ошо “дөрөҫ төрки” телдә һөйләшеүсе бабаларыбыз Кесе Азияла — хәзерге төрөк, ә Урта Азияла төрөкмән телдәренең милли тел булып калыплашыуына ла үз өлөшөн индерә (төрөкмән телендәге “ҫ”, “з” өндәре — тап шул “башкортлок” тоң күрһәткестәре).

1092 йылда “Бөйөк Һалыйуыт” империяһы емерелгәс, урынына шул ук Һалыйуыттар етәкселегендәге әреле-ваклы солтанаттар барлыкка килеп, XII быуатта улар яңынан шул ук Һалыйуыттарзың кеүәтле һәм берәгәйле Рум солтанатына әүерелә; XIII быуатта уның кап-яртыһы, татар-монголдар кысымы астында калып, үз аллылығын юғалта. Ә илдең икенсе яртыһында, Көнбайыш Анталыла, төрки бабаларыбыззың үззәренең ырыу башлығы бейзән башка бер кемгә лә буйһонмаған егермеләп бейлеге хасил булып, Ирандағы татар-монголдарзың һәм Мысырғағы мәмлүктәрзәң ике яклап тирмән ташылай каты кысымы араһында кыйғыр кылыс менән генә көн күреүсе “мәңгелек яугирзәр” хәлендә йәшәй башлай. Тап бына ошо яугир бейлектәр араһынан калкып сыккан һәм Ғоҫман дәүләтенең (хәзерге Төркиәнәң) беренсе нигез ташын һалған һәм артабан дауам иттерткән *Иртоғрил бәһләүәндең* асылда кемлеген, кайзан һәм кайһы ырыузан килеп сыкканлығын әлегәсә бер кем дә төплә генә белмәгәнлектән, шуны башкорт хәтеренә таянып билдәләү бурысы тора (гәрсә авторға, баяғыса, “башкорт гегемонсыһы” тигән яманат янаһа ла!). Сөнки тарих фәненең үсеше үзә быға этәрә бит: үзәбезгә билдәле булған мәғлүмәтте, бер ниндәй зә каршылыктарға карамай, артабанғы тикшеренеүселәр алдына һалыу фарыз. Ә үз тарихын һанламаған — үзән дә абайламаған; үзән абайламағанды эттәр зә абалаған. Ошоноң тап якшы киреһе булған, үз халкының тарих кынаһын, юктан да бар кылып, байытырға тырышқан егәрлектең ташка басылған миҫалы алдыбызға (“Известия” гәзитенең 2001 йылғы 8 июнь һанында уның Париждағы хәбәрсеһе Эльмар Гусейнов мәкәләһенән):

“Татары вернулись! Тысячелетие Казани отмечают в Париже.

Генеральный директор Юнеско господин Мацура вышел из своего кабинета... татаринотом...

Татары вновь вернулись в Париж. Искрометная конница с берегов Волги, вступившая во французскую столицу весной 1814 года, оставила тогда неизгладимое впечатление у местного населения. И вот — снова дни Татарстана в самом сердце Франции...

На вопрос корреспондента “Известий” о том, как он себя здесь чувствует, Минтемир Шаймиев ответил с юмором:

— Нам не привыкать брать столицы...”

Бирһен хозай: ташка баһылып сыккас, ысынлап та шулайзыр. Әммә бында “башкорт гегемонсылығы”н кыйратыусы баяғы “нигилистар”ыбызға салкая биреп хахылдарлык “хикмәт” бар: тимәк, Наполеон илбаһарҙарынан “Рәсәй-әсәй”ҙе курсаламакка үз хәленән егерме һигез атлы полкын төзөгән һәм Мәскәү тупһаһы Бородинонан — Парижғаһа һуғышып барып еткән, Францияның шул баш калаһына беренселәр сафында бәрәп кергән, егетлектәре менән француздарҙы ла, башкаларҙы ла таң калдырған башкорт бабаларыбыз ға һис бер касан булмаған... йәки... татар булған (әстәғәфирулла тәүбә”)...

Дөрөһ һүҙе, кеше ышанмағанда ла, һөйләй барыу хәйерле.

“Кто владеет прошлым — владеет будущим”, — бөйөк акыл әйһә Никколо Макиавелли (Италия) биргән аһыл һабак был...

Төркиә тупрағы — борон-борондан төркизәрҙең төйөгө

Мифик “атан-ак-абар”ға (ата-ак-бүрөгә) әйәреүсә Үҙәргән-Каңғы кәбиләһенәң төньяк-көнсығыш сатаһын шул исемдәң бер аз кысқартылышында “данак-абар//танак-абар” тип атағандар; урта быуаттарҙа иһә ошо исем шул ук Үҙәргән-Каңғынан саталанмыш яңы (бала) ырыуға биреләп, әлегә көндәге “Түңгәүер” булып йөрөй... Бик боронғо (хәҙерге “Түңгәүер”гә тиклемге) замандарҙа Уралдан алып Кафказғаһа, артабан Көнсығыш Европа үтәләй Италия һәм Грецияғаһа барып еткән был Үҙәргән тармағы абарҙар (йәки хәҙерге Кафказдағы аварҙар). Әйткәндәй, Үҙәргән башкорттарының мифик Әсә-Бүрөгә әйәреүсә икенсе яртыһы, йәғни б.ә. тиклем VII — V быуаттарҙа тап ошо Тәүтөйөгөбездә (Изел — Урал далаларында) гөрләтеп донъя көткән һәм тарихсыларға “савромат” исеме менән билдәле булған, ә азак килеп шул исемдәң кысқартып әйтелешендә “сармат” тип аталып, б.ә. тиклем III быуат — б.ә. IV быуаттарында Уралыбыз артындағы (әйе, “аръяғы”ндағы түгел, сөнки һыуҙың ғына — аръяғы, ә тауҙың арты була!) Тубылғы (Тобол) йылғаһынан алып Көнбайыштағы Дунай йылғаһынаһа йәйрәп йәшәгән данлы бабаларыбыздың да “Әсә-бүре-аба-т”тар икәнлеген (һуңғы “т” — боронғо күплек ялғауы), йәғни кысқартып-шымартып әйтелештәге “сәбүрабат”тар — “савромат”тар булғанлығын тикшереп караусы ла, телгә алыусы ла юк. Ошо ук Үҙәргән кәбиләһә “савромат”тың баяғы изге ата-бүре “сары-ата-аба”ға (һоро-ата-апаға) әйәреүсә бер сатағы сарабата//сарамата (сармат) — жарамата//юрматы тип атала башлай — хәҙерге башкорт халкының Юрматы ырыуы кешеләре...

Үҙәргән тармағы данак-абарҙарҙың заманында бөйөк Көн-Өфө (Кәнифә) юлы буйлап алыс көньяк-көнбайышка китмеш бөйөк сәфәр эззәрен улар йәшәп уза барған һәм уларҙың “танак//данак” исеме кушылған ер-һыу атамаларында күрәбездә: Көнъяк Уралдағы танак-улак (Таналык) йылғаһы (борон ул Яйык баштарының беренсе һаналған) — Дон (данак) йылғаһы — Днепр (данак-абар) йылғаһы — Дунай (данай) йылғаһы — Балкан ярымутрауы (был исемдә лә үзәбездәң Тәүтөйөк тауы Балкандан алып барып биргәндәр)...

Ғөмәрҙең (Гомерҙың) “Илиада” эпосындағы шул данайҙар (йәғни ата-бүрөгә әйәреүсә үҙәргәндәр) б.ә. тиклем XIII быуатта ук үзәбездәң каңғылар йәки боронғо хөрмәтләп әйтелештәге “кан-акай”ҙар (“Илиада”лағы акайҙар — ахейҙар) менән тығыз

берлектә ошо Кесе Азиялағы (хәзерге Төркиәләге) атаклы Троя калаһын яулап алыуза әүзем катнаша. Был яулаузы ойоштороусы акайзар (“Илиада”лағы ахейзар) иһә, әле генә әйтә биреп куйыуыбызса, шул ук Үсәргәндең Әсә-Бүрегә әйәреүсе сатаһы ул, йәғни баяғы акан-акай — Канакай//Каңғы ырыуы тап үзе булып тора; Гөмәр әсәрәндә иһә был этнонимдың кыскакланмыш икенсе яртыһы “акай” (ахей) телгә алынған. Каңғыларзың (акайзарзың) касандыр шунда йәшәгәнлеген шундағы Акай (Ағай, Эгей) диңгез исеме лә шаһитлай. Хәзерге Төркиә тупрағында б.ә. тиклем икенсе мең йыллыкта — башкорт катайзарының (хеттарзың йәки хаттарзың), ә беренсе мең йыллыкта башкорт хаттарзының дәүләттәре лә күкрәп сәскә атканлығын язғайнык...

1453 йылда 2-се Мәхмүт солтан етәкселегендәге төрөк бабалары христиандарзың шундағы шанлы кәлғәһе булған Константинополде (Истанбулды) һуғышып алғандан һуң, бөтә Көнбайыш христиандар донъяһы уларға каршы хәсәтләнеп, “тәре һуғышы” әзәрләй башлагас, Көнбайыш Европа илдәрәндә баяғы 2-се Мәхмүт солтандың Рим папаһы Николай 5-сегә язған хаты тарала; ошо язмаһында төрөк солтаны, “төрөктәр кеүек үк, шул ук Троя халкының вариҫтары булған итальяндарзың” уға, йәғни үззәрәнен тарихи кан кәрзәштәре булған төрөк солтанына, дошманлык кылыузарына аптырауын белдергән; ә бер нисә тиҫтә йыл алдарак шул ук итальяндар кардиналы Исидор за төрөктәрзәң, итальяндар кеүек үк, *тевкр* (йәғни Троя халкы) вариҫтары икәнлеген раҫлап сыккан булған (С. Рансимен. Падение Константинополя в 1453 году. М., 1983, 149-сы бит), ә Рим калаһын нигезләүсе башкорт бабаларыбыз тураһында “Хәтерхитаб”ымда (“Ағизел”дә “Башкорт хәтере” тип баҫылды) ентекләрәк язғайным. Быларзан иһә Гөмәр “Илиада”һындағы боронғо Троя калаһының халкы ла шул үзебеззәң аҫаба башкорттар булғанлығы аңлашыла, сөнки ул Троя халкының гректар үззәрәнсә бозоборак теркәп калдырған атамаһы “*тевкр*” — үзебеззәң “төп-кор” булып, был иһә киң билдәле “баш-кор” (күплек һанда “башкорт”) этнонимының варианты икәнлегә ап-асык (төрөктәрзәң дә башкорттарға кеңдеге береш, тимәк)...

Төрөк солтандары

Бөтә кан кәрзәш халыктарзың дәйөм атамаһы “төрөк” йәки “торок” (боронғо күплек һанындағы әйтелешә “төркөг”) — борон заман муйынына *торок* (фаллос) ишараты баулап аҫкан башкорт бабаларзың ләкәбә икәнлеген якшы иҫләһәк, бөгөнгә Төркиәләге төрөктәрзәң, һис юғында уларзың солтандар династияһының килеп сығышын башкорт тәүәрихтәрәнән юллау язык түгелдер.

Риүәйәттәр буйынса, — ти баяғы “Очерки” китабының авторзаны, — *кайа* кәбиләһенән бүленеп киткән 400 — 500 тирмәле зур булмаған күскенселәр төркөмөнөң юлбашсыһы Иртоғрил шундағы һалыйуыт иленең солтаны Ғәләүитдин кей-кеүәт 1-сенән (1219 — 1236) Сәғүт төбәгендә *ужымлык* (тукланып йәшәрлек. — Й.С.) ер кабул итеп ала, шуның хақына ул һалыйуыттар державаһының төһьяк-көнбайыш сиктәрән һақларға тейеш була. Башка ужымлыктар кеүек үк, был ер уның токомдарына мираҫ итеп калдырыла. Иртоғридан һуң уның улы Ғоҫман (1258 — 1324) бей була, артабан был бейлек һәм династия уның исеме менән Ғоҫмандар тип йөрөтөлә” (18-се бит).

Иң тәүзә геройзың исем-ләкәбәнә иғтибар кылайык: ир-тоғро-ил (“илгә тоғро ир” тигән һүз). Ә “Ир” — башкорттоң иң күренекле юлбашсыларына ғына бирелмеш данлы ләкәп ул:

Салауат батыр — Ир ине,
Менгән аты кир ине.
Дошман менән алышканда
Алдын бирмәс Ир ине.

“Күсәк бей” эпосынан:

Ир-Бабсак Йәмиләне алып кайткан...

Боронго Бүре-Өфө (Парфия) дәүләтенең нигезендә Иран (йәғни “Ир иле”) тигән империя короусы башкорт батырының да данлы ләкәбе “Ир” булған...

Иртоғрилға Византия сигендәге был ужымлык ерзең ни сәбәпле бирелеүен төрөк тарихсыһы, Әхмәтзәки Вәлиди Туғандың шәкерте Ниһал Атсыз мәкәләһендә (“Ағизел” — 2000/8, 40 — 41-се биттәр) күрәбез: “Иртоғрил бей етәкселегендәге *кайылар* кәбиләһе, Анталияның көнбайышына табан хәрәкәт иткән сакта, бер үзәндә һуғышкан ике ғәскәргә тап булған. Иртоғрил бей үзенең кескәй генә кеүәте менән еңелеп барыусыларға ярзам иткәс, татарзар еңелгән”, — тип аңлатыла ине был вакиға тарих китаптарында... Һуғыштың һалыйыуыттар менән хорезмдар, һалыйыуыт солтаны Ғәләүитдин Кей-кеүәт менән Хорезмшаһ Йәләлитдин Мәңгебирзе араһында Яссысимәндә булған һуғыш булыуына тәүтеләрзән булып Зәки Вәлиди иғтибар иткән. Һуғыш 1230 йылда Эрдзинжан тирәһендәге Яссысимән тигән ерзә булған. Был хакта Зәки Вәлиди Туған тарихсы Нәсәвизең язмаларынан мәғлүмәт тапқан. Нәсәви һуғышта еңелеп барған Ғәләүитдин Кей-кеүәт, көнсығыштан көтөлмәгән ярзам килеүе аркаһында, еңеүгә өлгәшеүе тураһында яза”.

Тимәк, узаманыбыз Иртоғрил бәһлеүән (шәжәрәбеззә ул тап шулай ләкәпләнә) үзенең яңы солтанатын қорасак һәм артабан ул Ғоҫман империяһы — Төркиә тип аталасак тупракка 1230 йылда килеп аяк баҫқан һәм үзенең һалыйыуыт-башкорт кан кәрзәштәрәнә хәл иткес һуғышта батырзарса ярзам күрһәткән. Йылына карағанда, был асыл зат (Үсәргән батшалар шәжәрәһе вәкиле) атаклы Мүйтән бейебез менән бер үк заманда йәшәгән һәм, бәлки, ул да шул ук бабабыз Туксаба улы — Мүйтән бейзең бер туғаны булғандыр.

Ғоҫман империяһының нигез ташын һалыусыларзы “Очерки” авторзары һ.б. “кайа” йәки “кайы” ырыуынан тип атаһа ла, Мәхмүт Кашғариза был этноним азаккы һузынкыһыз языла: “Румға (Византияға. — Й.С.) башкаларзан якынырак йәшәүсе кәбилә — бәжәнәк, артабан китә кыпсақ, оғуз, йемек (кумык. — Й.С.), башкорт, басмыл, кай...”

Күренеүенсә, Византия (хәзерге Төркиә) тарафынан тороп һанағанда был “кай” зар Арал — Каспий буйзарындағы башкорттарзан да арырак — нәк Уралдың үзәндә — Үсәргәндәр тәүтөйәгендә йәшәгәндәр булып сыға.

Өгәр этимологияһын (һүззәр килеп сығышын) барлаһақ, баяғы-шул “кай” зан — кай-ака//кайгы (бүре) — кайак//кейек (йырткыс януар) һүзенең, ә “кай-ата” (ата бүре) тигәндән кайат//койот (бүре) килеп сығышын белгәнлектән, мифик әсә (инә) бүрегә әйәреүсе үсәргән-нуғайзарзың (“нуғай” — “бүре-әткә әйәреүсе” тигән һүз) дини ләкәбенә лә иғтибар итһәк, килеп сыға: ана-кай (инә бүре) — накай (нуғай — инә бүрегә әйәреүсе үсәргәндәр) — кай (бүре). Әлхасил, Төркиә солтандар династияһын башлап

ебәрәүсә Иртоғрил бәһләүән үзебеззәң Үсәргән кәбиләһенәң батшалар шәжәрәһе вәкиле булған һәм шул Кесе Азияға Күк Уралдың үзенән барып сыккан... Был хакта Ғошман империяһы тарихсылары әлегәсә шәйләй алмаһалар за, башкорт халкының быуындан быуынға языла барған һәм әлеге көндә Рәсәй Федерацияһы Фәндәр академияһының Башкортостан филиалы китапханаһында ИБ — 2279 шифры менән һакланған “Үсәргән тәүәрихе”ндә ул шактай анык сағыла.

Билдәле булыуынса, боронғо Өфө көләре (ханы) Мүйтән бабабыз етәкселегендә татар-монголдарға каршы баш күтәргән һәм күп йылдарса (1224 — 1257) каты һуғыштар алып барған Башкортостанды 1236 — 37 йылдарза бөйөк Сыңғыз хан улдарының берләштерелгән армиялары буйзан-буй айкап уза һәм баш калабыз Өфөнә, башка калаларыбыззы емерә, Мүйтәнде һәм уның балаларың, туғандарың, үлем язаһынан курсаланып, Каспий диңгезе аръяғына (хәзерге Иран һәм Төркиә ерзәренә) касырға мәжбүр кыла. Ана шулай сит иддәргә олакканға күрәләрме инде, әллә боронғо шәжәрәлә һәр быуындың иң күренекле бер генә вәкилен теркәү кануны буйынсамы, был заттарзың (Мүйтәндән һәм уның Башкортостанда калмыш улы Шакмалдан башка) исемдәре Үсәргән шәжәрәһенә кермәй калған, әммә Иртоғрил исемен тап шул “Үсәргән тәүәрихе”нең 60-сы битендә Мүйтән бей ейәнә Йор-ук (Жерук) исеме тәңгәлендәге тарихи аңлатма рәүешендә күрәбез: “Жерук, *Тоғрил хан* заманында бәк булып, хөкүмәт итер ине”. Тимәк, шәжәрәһе төзөүселәр бәһләүәнәбез Иртоғрилдың алыштағы Анталыяла бөйөк хан-солтан дәрәжәһенә ирешәүән, ә Мүйтән ейәнә Йор-ук иһә уның шанлы бейзәренәң берәһе булғанлығын якшы белгәндәр. Ана шул хан-солтанлығын иҫәпкә алыптыр инде, “Үсәргән тәүәрихе”ндә Иртоғрил нәсәлдәренәң бөйөк төрөк солтандары рәүешендәге үз аллы-айырым шәжәрәһен төзөгәндәр. Был комарткы хәзерге ғилми белешмәгә дә (К.Э. Босворт. Мусульманские династии. Справочник по хронологии и генеалогии. М., 1971, 185 — 186-сы биттәр) шактай тап киләү генә түгел, хатта уны бер килке мәғлүмәттәр менән байытыуын да иҫәпкә алып, әйләнешкә индереп ебәрәбез (йәйәләр әсендә — “тәүәрих”тәге бит һандары һәм ошо мәкәлә авторының аңлатмалары).

Шәжәрә

1. Бәһләүән Тоғрил (Ир-Тоғрил. — 47).

2. Хан бин Тоғрил Ғошман Ғази.

3. Солтан Ур хан Ғази бин Ғошман (49).

(Күренеүенсә, был уның исеме түгел, ә ләкәбе: Ур йәки Уртүбә калаһының ханы, тигән һүз. Был Уртүбә — хәзерге Орск калаһы урынындағы боронғо калабыз, 1391 йылда уны АкһакТимер емергән. Атаһы Ғошман Ғази вафатына тиклем был зат Башкортостандың Ур ханы булып торғандыр. “Ур хан тарих 724-селә” (һижрә менән) тигән аңлатмаһы бар).

4. Солтан Морат **Өфө** бин Ур хан Ғази.

(Атаһы Ур хандың, азак Ғошман дәүләте солтанының, вафатына тиклем ул Башкортостандың **Өфө** ханы булып торған).

5. Йылдырым Баязид.

6. Тимерлән хан. Был (Тимерлән) солтан Мәхмүт заманында, тыумыштан бозоклок, енәйәт кылыусы булып, көтөлмәгән тарафтан һөжүм итеп, солтан әстән

уларзы кире (үззәренен) еренә һәрзә; күп үлем килтереүсә акһар булған, тизәр һәм илбаһарзар яулап алынды һәм кара афатлыктары харамға сықты, тарих 823-тә вафат итте... (51).

7. Муса бәк.

8. Солтан Мәхмүт бин Баязид, 37 йыл тарихдә торурының вафаты булды рабиғәүәлдә (Ай йылының өсөнсә айында).

9. Ир-солтан Мөхәмәдулла бин Баязид.

10. Хан-солтан Моратулла.

11. Солтан Мөхәмәдфатих Исламбура, 894 вафат, 33 йыл тәхетдә булди (53).

12. Солтан Баязид.

13. Солтан Сәлим Алтази. Солтан Сәлим шам заманында 9 йыл шам (тәхет эйәһе) булды, 937 йыл тарихдә вафат.

14. Солтан Морат бин Алтази 2-чи. Солтан Морат 942 тарихдә вәжид (барлыкка) килеб, 992 тәхетдә жалусиәтидә (ултырыусы рәүешендә) 21 йыл шам булды, тарихның ун бердә ваф бузар (интегеп үлдә. — 55).

15. Солтан Мөхәмәд бин Алтази.

16. Солтан Мостафа бин Мөхәмәд. 982 (?). Солтан Мостафаның солтан тарихы мәғлүм дәғел, тукуз йыл шам булды 34 йыл ғүмерендә (57).

17. Солтан Амән.

18. Солтан бин Мөхәмәд (59).

19. Солтан Ибраһим.

20. Солтан Мөхәмәд.

21. Солтан Сиғиә бин Ибраһим.

22. Солтан Амән.

23. Солтан Мостафа. Солтан Мостафа мең йөз ун тулғанда тәхет йолош итди (йолкоп алды), 1124-дә вафат, урынын кәрдәше йолош итди, димешләр (61).

24. Солтан Акхан Алтази. Солтан Акхан 1129-дә туғыбди (тыузы), 1173-дә вафат.

25. Солтан Мәхмүдиә бин Мостафа. Солтан Мәхмүдиә 1173 тарихдә тәхет кичди, 27 йыл солтанәтдә булди, 1178 тарихдә вафат. Бу солтан заманиндә йәғәфу (ғәфү иткәһез) кафир илләрүн әсир идеб кәнд мәккү идеб (калаларын хәйләләп) алди... 1178-дә. 1181-дә вафат, солтанәтдә әжғиә...

26. Солтан Ғоһман бин Мостафа. Солтан Ғоһман 1178-дә (шам), 1181-дә вафат, солтанәтдә өч йыл.

27. Солтан Мостафа бин Амән. Бу солтан 1181-дә тәхет кичди, 1197 вафат итди.

28. Солтан Дәмин бин Амән. 1213 тарихдә вафат.

29. Солтан Ғәбделхәмид бин Амән. 1197-дә тәхет кичди.

30. Солтан Сәлим бин Ғәбделхәмид (63).

31. Солтан Мостафа бин Ғәбделхәмид.

32. Солтан Мәхмүд бин Ғәбделхәмид.

33. Солтан Ғәбделмәжит.

34. Солтан Ғәбделхәмид.

(Күренеүенсә, шәжәрә тезмәһе 2-се Ғәбделхәмид тәхеткә ултырмыш осорға, йәғни һижрә менән — 1293, миләди менән 1876 йылғаса еткерелгән, артабанғыһын К.Э. Босворт белешмәһенән барларға була).

29.06.2001.